

Witkowo, dnia 23 lipca 2026 r.

**INFORMACJA BURMISTRZA GMINY I MIASTA WITKOWO
z dnia 23 lipca 2026 r.**

**o braku potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko
dla projektu „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo
na lata 2025-2030”**

Na podstawie art. 48 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670), Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo podaje do publicznej wiadomości stanowisko dotyczące braku potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030”.

Projekt „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030” został przedłożony Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu. W dniu 3 lipca 2026 r. pismem nr WPP-I.410.177.2026.AS.1 pozytywnie uzgodnił możliwość odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Przedmiotowy dokument został również przedłożony Wielkopolskiemu Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w Poznaniu. W dniu 18 czerwca 2026 r. pismem nr DN-NS.9011.1205.2026 również pozytywnie uzgodnił odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo, po analizie uwarunkowań wskazanych w art. 49 ustawy ooś, informuje, że odstępuje od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030”.

Uzasadnienie braku potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu Gminnego Programu Rewitalizacji wraz z analizą przesłanek wskazanych w art. 49 ustawy ooś stanowi załącznik do niniejszej Informacji.

Burmistrz Gminy i Miasta Witkowo
/ - / Krzysztof Szoszorek

Załącznik do Informacji o braku potrzeby przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektu „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030”

Analiza „Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo lata 2025-2030” w aspekcie art. 49 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670):

1. Charakter działań przewidzianych w dokumentach, o których mowa w art. 46 projekty wymagające przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko i art. 47 wymóg przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku innych dokumentów ust. 1, w szczególności:

a) stopień, w jakim dokument ustala ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć, w odniesieniu do usytuowania, rodzaju i skali tych przedsięwzięć

Gminny Program Rewitalizacji zawiera przedsięwzięcia związane z obiektami już znajdującymi się na terenie gminy oraz takimi, których budowa jest planowana. Zaplanowane w dokumencie działania mają na celu między innymi poprawę jakości środowiska, ich realizacja nie zaburzy także funkcjonowania obszarów chronionych położonych w gminie oraz na terenach przyległych. Planowane działania to głównie działania rewitalizacyjne dotyczące poprawy funkcjonowania przestrzeni publicznej, działania adaptacyjne czy dotyczące budowy nowych obiektów infrastrukturalnych.

Realizacja zaplanowanych działań może mieć negatywny wpływ na środowisko jedynie na etapie ich realizacji. Prace budowlane wiązać się mogą z takimi uciążliwościami, jak: emisja hałasu, zajęcie pasów drogowych czy chodników. Ich efekt będzie jednak krótkotrwały i zakończy się wraz z końcem wykonania robót budowlanych. W okresie użytkowania wykonanych inwestycji, ich wpływ na środowisko będzie pozytywny.

Stwierdza się, że nie będzie przekroczeń poziomu norm dopuszczalnego hałasu w czasie realizacji i eksploatacji zadań inwestycyjnych poza teren inwestycji. Na etapie robót budowlanych ścieki będą gromadzone w przenośnych kontenerach sanitarnych zlokalizowanych na zapleczu socjalnym. Wody opadowe będą odprowadzane do istniejącej kanalizacji deszczowej. W trakcie realizacji inwestycji powstaną odpady związane z pracami budowlanymi, odpady te będą odpowiednio segregowane, gromadzone w szczelnych pojemnikach i wywożone do punktu odbioru.

Realizacja planowanych zadań wiązać się będzie z krótkotrwałą emisją substancji do powietrza. Emisja związana będzie z prowadzeniem robót ziemnych oraz z przemieszczaniem mas ziemnych. Źródłem emisji substancji do powietrza będą również procesy spalania paliw w silnikach maszyn i urządzeń pracujących na placu budowy. Wobec faktu, że emisje te będą miały charakter miejscowy i okresowy, a także ustaną po zakończeniu prac budowlanych uznano je za pomijalne. Na etapie eksploatacji przedsięwzięć nie będą one istotnym źródłem emisji substancji do powietrza. W związku z powyższym stwierdzono, że realizacja przedsięwzięć nie przyczyni się do znaczącego pogorszenia jakości powietrza w rejonie zainwestowania w porównaniu do stanu istniejącego.

Realizacja przedsięwzięć związana będzie z chwilowym oddziaływaniem na klimat akustyczny w rejonie zainwestowania. Źródłem krótkotrwałych i odwracalnych uciążliwości w zakresie emisji hałasu do środowiska będzie praca urządzeń i pojazdów obsługujących budowę. Emisja ta wystąpi jedynie lokalnie, będzie miała przejściowy charakter, postępować będzie wraz z przesuwanym się frontem robót oraz ustąpi po zakończeniu prac realizacyjnych. Prace wykonawcze związane z realizacją przedsięwzięć, w rejonie terenów wymagających ochrony przed hałasem, prowadzone będą wyłącznie w porze dnia, rozumianej jako przedział czasu od godziny 6:00 do godziny 22:00. W porze dnia, z uwagi na znacznie większy poziom tła akustycznego, roboty ziemne i budowlane nie będą odczuwalne jako uciążliwe.

W przypadku przebudowy dróg nie przewiduje się zwiększenia ruchu samochodowego, zakłada się, że będzie on utrzymywał się na tym samym poziomie na korzyść poprawy komfortu przemieszczania się po zmodernizowanej infrastrukturze. Przedmiotowe drogi będą obsługiwać tylko lokalny ruch pojazdów. Nie przewiduje się zatem przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Realizacja planowanych inwestycji wiąże się z zastosowaniem m.in. wody, surowców czy paliwa, w tym materiałów takich jak: mieszanki mineralno-asfaltowe, tłuczeń kamienny, beton konstrukcyjny lub stabilizowany, piasku, energii elektrycznej do zasilania urządzeń elektrycznych. Planowane przedsięwzięcia nie zaliczają się do kategorii zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcia nie są

zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi czy osuwisk.

Przedsięwzięcia zostaną zaadaptowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych poprzez planowane rozwiązania konstrukcyjno-budowlane. Planowane zadania będą związane z niewielką emisją gazów cieplarnianych do atmosfery, pochodzących ze spalin poruszających się maszyn budowlanych i pojazdów. Realizacja inwestycji bezpośrednio nie wywoła wzrostu emisji gazów cieplarnianych, gdyż nie wpłynie na wzrost ilości pojazdów poruszających się drogami wzdłuż których planuje się lokalizację inwestycji. Konstrukcja i technologia wykonania jak i eksploatacji będzie zgodna z aktualnymi wymaganiami, a tym samym przedsięwzięcia zostaną przystosowane do postępujących zmian klimatu. Realizacja inwestycji, zgodna z aktualnymi przepisami i aktualnym stanem wiedzy technicznej, ograniczy wrażliwość przedsięwzięć na zmiany klimatu. Uwzględniając rodzaj i skalę planowanych przedsięwzięć należy stwierdzić, że nie wpłyną one znacząco na postępujące zmiany klimatu na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji.

Gospodarowanie odpadami w związku z realizacją i eksploatacją przedmiotowych przedsięwzięć odbywać się będzie na zasadach określonych w aktualnie obowiązujących przepisach szczegółowych. Na etapie realizacji przedsięwzięć będą powstawać przede wszystkim odpady określone w grupie 17 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 3 stycznia 2020 r. poz. 10), obejmujące m.in. odpady z remontu i przebudowy dróg, glebę i ziemię czy urobek z pogłębiania. Gospodarka odpadami będzie prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami i wymogami ochrony środowiska. Powstające odpady będą segregowane i magazynowane w wydzielonym miejscu. W związku z realizacją inwestycji nie przewiduje się możliwości powstania odpadów niebezpiecznych, jednak nie można wykluczyć powstania takich odpadów, w szczególności sorbentów. W związku z tym, w celu ochrony środowiska przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z odpadów należy pamiętać, aby w przypadku gromadzenia odpadów niebezpiecznych magazynować je na utwardzonym i uszczelnionym podłożu, w szczelnych pojemnikach zabezpieczających odpady przed warunkami atmosferycznymi i dostępem osób trzecich.

W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego na etapie realizacji przedsięwzięć do prac budowlanych wykorzystywany będzie sprzęt w dobrym stanie technicznym. Tankowanie oraz naprawa sprzętu nie będą prowadzone na terenie inwestycji i zaplecza budowy. Miejsca prowadzonych prac zostaną wyposażone w sorbenty, co pozwoli na szybkie

usunięcie zanieczyszczeń a tym samym pozwoli ograniczyć negatywny wpływ na środowisko gruntowo - wodne. Roboty prowadzone będą przy użyciu sprawnego technicznie sprzętu i maszyn, co winno gwarantować właściwą ochronę środowiska gruntowo-wodnego w rejonie prowadzonych prac. Materiały budowlane takie jak: kruszywa, piasek, beton, wbudowywane będą bezpośrednio w miejsce docelowe. Miejsca przeznaczone do składowania substancji podatnych na przenikanie do gleby zostaną wyłożone materiałami izolacyjnymi do czasu zakończenia robót budowlanych. Teren budowy zostanie wyposażony w system odprowadzania ścieków bytowych w postaci szczelnych bezodpływowych zbiorników. W miarę potrzeb będą one wywożone przez uprawnione firmy.

Uciążliwości związane z realizacją przedsięwzięć będą krótkookresowe i ustąpią po zakończeniu jego realizacji.

Realizacja inwestycji wpłynie także na kształtowanie proekologicznych postaw wśród mieszkańców gminy. Działania w tym zakresie są niezwykle istotne, ponieważ w dużym stopniu przyczyniają się do poprawy jakości środowiska przyrodniczego, co w dalszej perspektywie wpłynie na poprawę zdrowia mieszkańców regionu.

Zaplanowane zadania będą realizowane w taki sposób, aby nie spowodować negatywnych zmian w środowisku. Przewiduje się możliwość wprowadzenia nowych nasadzeń (gatunków rodzimych), zarówno drzew, krzewów jak i zieleni ozdobnej, aby zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko. Zaplanowane do realizacji inwestycje nie wpłyną negatywnie na liczebność i kondycję populacji, na niszę ekologiczną gatunku, siedliska przyrodnicze, fragmentację siedlisk, izolację siedlisk, zaburzenia funkcji pełnionych przez siedlisko.

Planowane przedsięwzięcia nie będą miały negatywnego wpływu na warunki bytowania gatunków zwierząt występujących na terenie gminy, nie będą miały zauważalnego wpływu na stan i perspektywy miejscowych populacji. Przedsięwzięcia nie będą utrudniać migracji zwierząt korytarzami ekologicznymi, nie spowodują przerwania sieci ekologicznych. Zaplanowane do realizacji przedsięwzięcia nie zakłócą gniazdowania i migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny. Negatywne oddziaływanie na środowisko w związku z realizacją działań zaplanowanych w dokumencie będzie miało zasięg lokalny, charakter jednorazowy, krótkotrwały i odwracalny. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów, a także wystąpienie niskiej emisji zanieczyszczeń, w ilościach nie przekraczających obowiązujących norm. Możliwy jest także krótkotrwały, negatywny wpływ

na zadrzewienia i zieleni ozdobną, spowodowany pracami ziemnymi. Jest to proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac budowlanych. Należy założyć, że po zakończeniu prac wszelkie niedogodności zostaną usunięte. Pozytywne skutki przeprowadzenia inwestycji będzie można zaobserwować po uprzątnięciu terenu budowy i uporządkowaniu powierzchni wokół obiektów.

W trakcie realizacji inwestycji powinny być zastosowane odpowiednie, skuteczne rozwiązania zabezpieczające wykopy i studzienki przed dostawaniem się do nich zwierząt, szczególnie płazów, gadów i drobnych ssaków. Wskazane jest zasypywanie wykopów każdego dnia, w przypadku konieczności pozostawienia otwartego wykopu zostanie on zabezpieczony ogrodzeniem lub przykryty siatką tak, aby uniemożliwić wpadanie do niego drobnych zwierząt. Zamontowane studzienki rewizyjne powinny być zamykane pokrywami uniemożliwiającymi dostanie się zwierząt do wnętrza budowanej sieci kanalizacyjnej. Rozpoczęcia prac w terenach niezurbanizowanych (cieki, nieużytki, grunty orne, tereny zadrzewione) dokonać należy poza głównym okresem lęgowym zwierząt. W celu ograniczenia ryzyka związanego z bezpieczeństwem pracy oraz zabezpieczeniu przed możliwością uwięzienia zwierząt w wykopach przy większości prac Wykonawca powinien wykonywać dziennie tyle wykopów, ile jest w stanie zasypać. Wykopy podlegające długotrwałemu odkryciu wykonywane w szczególnie trudnych warunkach gruntowo-wodnych można zabezpieczyć, np. poprzez zastosowanie płotków foliowych, a w przypadku długotrwałego odkrycia wykopów krat zabezpieczających wykop, umożliwiających migracje zwierząt. Przed zasypaniem wykopów należy dokładnie sprawdzić jego dno i ściany pod kątem obecności w nich zwierząt i umożliwić ich ewakuację. Mając na uwadze ochronę płazów i innych zwierząt, należy codziennie przed rozpoczęciem prac kontrolować plac budowy, a znajdujące się tam zwierzęta niezwłocznie przenosić w bezpieczne miejsce.

Zaplecze budowy zlokalizowane będzie na wyznaczonych placach (przystosowanych do stacjonowania sprzętu), wyposażonych w urządzenia zabezpieczające przed szkodliwym oddziaływaniem na grunty i wody. Wszelkie prace związane z naprawą lub konserwacją sprzętu będą dokonywane poza terenem inwestycji. Roboty ziemne w pobliżu drzew i krzewów mogą być prowadzone wyłącznie w sposób najmniej szkodzący drzewom i krzewom. Warunki wykonywania prac ziemnych w pobliżu drzew uzależnione są od odległości i przebiegu projektowanego przedsięwzięcia w stosunku do istniejącego drzewostanu, jego wieku, gatunków i obwodu pni. Należy unikać manewrowania sprzętem ciężkim w pobliżu drzew, składowania materiałów ziemnych w obrębie koron i korzeni drzew, w obrębie korzeni zaniechać zagęszczania gruntu. Należy dokonać przywrócenia do stanu pierwotnego

trawników, na których prowadzone będą ewentualne prace, w przypadku uszkodzeń korzeni lub gałęzi i pni należy zlecić specjalistycznej firmie usunięcie szkód, w celu niedopuszczenia do przesuszenia systemu korzeniowego, wykopy przy drzewach należy zasypywać w jak najkrótszym czasie. W przypadku prowadzenia robót w okresie wegetacyjnym, drzewa po zasypaniu wykopów należy obficie podlać, zaś w przypadku prowadzenia robót w okresie jesienno-zimowego spoczynku drzew, korzenie podczas wykopów należy owinać jutą lub matami w celu ochrony przed niską temperaturą.

Planowane do realizacji inwestycje w zakresie infrastruktury liniowej będą zaprojektowane tak, aby wycinkę drzew i krzewów ograniczyć do niezbędnego minimum. W związku z możliwością wystąpienia chronionych gatunków ptaków na drzewach przeznaczonych do wycinki, celem minimalizacji negatywnych oddziaływań oraz mając na uwadze ochronę miejsc lęgowych ptaków, nałożono wycinka będzie prowadzona poza sezonem lęgowym ptaków, który w Wielkopolsce przypada średnio w okresie od 1 marca do 15 października. W przypadku natrafienia podczas realizacji inwestycji na gatunki chronione lub ich siedliska, prace powinny zostać przerwane do czasu uzyskania stosownego zezwolenia na odstępstwa od zakazów. Zezwolenie takie, na podstawie art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie przyrody może wydać Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu. Ponadto, należy tak zabezpieczyć pnie drzew, aby zapewnić zachowanie występujących w ich obrębie gatunków zwierząt, roślin i grzybów.

W celu rekompensaty przyrodniczej dokonane zostaną nasadzenia minimalizujące. Do nasadzeń będą wykorzystywane wyłącznie gatunki rodzime. W celu ochrony drzew nieprzeznaczonych do wycinki należy je zabezpieczyć przed mechanicznymi uszkodzeniami, naruszeniem statyki. Ponadto, miejsca postoju ciężkiego sprzętu będą wyznaczone poza obrysem rzutu koron drzew. Najgroźniejszymi dla życia drzew są wszystkie te czynniki, które negatywnie wpływają na rozwój ich korzeni. Nie wolno dopuścić, aby wokół drzew sąsiadujących z planowaną inwestycją doszło do zmiany poziomu gruntu ani zagęszczenia gleby, wskutek składowania materiałów budowlanych pod drzewami. Należy również pamiętać, aby zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleby przez zanieczyszczenie wodą używaną na budowie np. z wapnem i cementem. Podczas prac inwestycyjnych sąsiadujących z drzewami należy pamiętać o zastosowaniu rozwiązań zapewniających ochronę drzew i gleby tj. zastosowanie ogrodzenia tymczasowego strefy ochrony drzew (SOD) - wyznaczonej przez inspektora nadzoru dendrologicznego, zastosowanie murków oporowych na granicy SOD w celu zachowania oryginalnego poziomu gruntu, zabezpieczenie konarów i pni (nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani

podkrzesywać koron drzew). W przypadku konieczności pozostawienia otwartej ściany wykopu w SOD, na czas robót budowlanych, konieczne jest zamontowanie ekranu korzeniowego w celu ochrony przed przesuszeniem i przemarznięciem korzeni żywicielskich. Należy pamiętać, że ochrona systemu korzeniowego jest konieczna dla przyszłego stanu zdrowia, wzrostu i bezpieczeństwa drzew. (Suchocka M., 2016, Organizacja prac budowlanych na terenach zadrzewionych, Warszawa). Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 647 ze zm.), tj. uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych. Zapisy ustawy Prawo ochrony środowiska zobowiązują inwestora do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji oraz ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Zgodnie z art. 75 ust. 2 ww. ustawy wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji.

Działania wyznaczone w projekcie GPR w większości mają charakter neutralny lub pozytywny, i odnoszą się do obszarów zidentyfikowanych jako zdegradowane i wymagające pilnych działań rewitalizacyjnych odnoszących się zarówno do sfery społecznej, przestrzennej jak i gospodarczej. Wynika z tego, że wszelkie działania realizowane w oparciu o te wytyczne będą miały wpływ na ogólną poprawę stanu i jakości dóbr materialnych i dóbr kultury. Do działań tych zaliczyć należy wszelkie projekty obejmujące modernizację i rewitalizację obiektów użyteczności publicznej, obiektów o znaczeniu kulturowym, obiektów edukacyjnych, sportowych itp. Przedsięwzięcia rewitalizacyjne powinny pobudzać aktywność środowisk lokalnych i stymulować współpracę na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego oraz przeciwdziałać zjawisku wykluczenia społecznego w zagrożonych patologiami społecznymi obszarach. Przedsięwzięcia rewitalizacyjne prowadzić powinny do polepszenia jakości życia mieszkańców, w tym zwiększenia ich szans na zatrudnienie. Powinny pozwolić na trwałą odnowę obszaru, poprawę ładu przestrzennego, stanu środowiska i zabudowy, a także przyczyniać się do ograniczania zjawiska eksurbanizacji. Oczywiście pozytywne oddziaływanie będą miały projekty bezpośrednio ukierunkowane na ochronę i popularyzację dziedzictwa kulturowego, a także tworzenie poczucia wspólnoty i tożsamości lokalnej, dbanie o lokalne dziedzictwo historyczne i tradycje.

b) powiązania z działaniami przewidzianymi w innych dokumentach

Gminny Program Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030 jest zgodny w swej treści z dokumentami o charakterze strategicznym i programowym zarówno

na szczeblu lokalnym, regionalnym jak i krajowym. Poniżej opisano powiązania Programu z następującymi dokumentami szczebla lokalnego oraz ponadlokalnego:

1. Strategia Rozwoju Gminy i Miasta Witkowo na lata 2021-2030

Dokumentem strategicznym określającym kierunki rozwoju Gminy jest Strategia Rozwoju Gminy i Miasta Witkowo na lata 2021-2030, przyjęta Uchwałą Nr XLIV/330/2022 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 29 września 2022 r. Stanowi ona kompletny plan określający główne, długofalowe cele oraz wskazujący działania, które powinny być podjęte, aby te cele osiągnąć. Przyjęta strategia formułuje 2 cele strategiczne:

Cel strategiczny 1. Bezpieczna i przyjazna przestrzeń do życia i pracy

Cel strategiczny 2. Atrakcyjna oferta turystyczno-wypoczynkowa, których korelację z kierunkami działań Programu ilustruje poniższa tabela.

CELE STRATEGICZNE	KIERUNKI REWITALIZACYJNYCH	DZIAŁAŃ
CEL STRATEGICZNY 1. Bezpieczna i przyjazna przestrzeń do życia i pracy	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej	
CEL STRATEGICZNY 2. Atrakcyjna oferta turystyczno- wypoczynkowa,	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.1. Rozwój infrastruktury oraz oferty sportowej i rekreacyjnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej	

Ponadto, w celu strategicznym 1. W Bezpieczna i przyjazna przestrzeń do życia i pracy, w ramach Programu 1.3. Funkcjonalna przestrzeń publiczna, znalazł się Projekt 1.3.1. Rewitalizacja zdegradowanych obszarów Gminy, który wprost odnosi się do procesów rewitalizacyjnych.

2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Witkowo

Gmina Witkowo posiada aktualne Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Witkowo, przyjęte Uchwałą Nr XXXI/299/2014 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 21 lutego 2014 roku. Przedmiotowy dokument został zmieniony Uchwałą Nr IV/41/2019 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 21 lutego 2019 roku oraz Uchwałą Nr LXV/467/2024 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 26 marca 2024 roku.

Studium jest jednym z podstawowych, obligatoryjnych dla jednostki, dokumentów planowania strategicznego, określającym politykę przestrzenną gminy, a także jest podstawą do sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które nie mogą naruszać jego ustaleń.

Na terenie gminy Witkowo można wydzielić dwa obszary o odmiennym charakterze i predyspozycjach rozwoju. Część południowa, południowo-zachodnia i centralna, to równinny krajobraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej, z dobrymi i bardzo dobrymi glebami oraz rozwiniętymi i dobrze wykształconymi, zwartymi jednostkami osadniczymi. Część północna i północno-wschodnia to krajobraz urozmaicony zróżnicowaną rzeźbą terenu, lasami, zbiornikami wodnymi oraz rozproszonymi, niewielkimi jednostkami osadniczymi. Tu też występują obszary chronione przyrodniczo. Taki podział gminy jest efektem racjonalnego gospodarowania terenami gminy w powiązaniu z ich możliwościami i predyspozycjami. W stosunku do dotychczasowego przeznaczenia terenów i kierunków rozwoju – nie wprowadza się zasadniczych zmian, jednakże, uwzględniając czynniki rozwoju i jego ograniczenia, wyznacza się tereny nowego zainwestowania. Są to przede wszystkim obszary, na których gmina chce dopuścić inny sposób zagospodarowania przestrzennego, by wyjść naprzeciw oczekiwaniom społecznym. Podstawowymi zadaniami w zakresie ochrony ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju w gminie Witkowo, są:

- ochrona, utrzymanie potencjału przyrodniczego, w tym: wyznaczanie terenów pełniących funkcje przyrodnicze
- racjonalny rozwój funkcji mieszkaniowej
- aktywizacja funkcji turystycznych, krajoznawczych, z wykorzystaniem obszarów cennych przyrodniczo, z zachowaniem wymogów ochrony środowiska przyrodniczego
- różnorodna, lecz ograniczona w uciążliwości działalność w oddzieleniu od zabudowy mieszkaniowej
- rozwój i aktywizacja usług, aktywizacja gospodarcza

- rozwój i dostosowanie do potrzeb infrastruktury technicznej i komunikacyjnej
- rozwój i modernizacja rolnictwa na terenach wiejskich.

W dokumencie studium **wzmiankowano w następujący sposób obszary dysfunkcyjne/zdegradowane/ wymagające rewitalizacji:**

- Pkt. 12 str. 69 studium, cyt. Obszarami na terenie gminy Witkowo, które wymagają przywrócenia im wartości użytkowej, a przede wszystkim równowagi w środowisku przyrodniczym poprzez rekultywację i rewitalizację, są tereny powyrobowiskowe. Celem nadrzędnym powinno być poprowadzenie procesu rekultywacji w taki sposób, aby przywrócić środowisku stan jak najbardziej zbliżony do tego, który występował tu przed rozpoczęciem eksploatacji. Dominowały wtedy funkcje rolnicze i leśne. Pomimo zniszczenia naturalnej pokrywy glebowej, przy zastosowaniu odpowiednich środków technicznych możliwe jest wykorzystanie tego obszaru do uprawy ziemi i wypasu zwierząt hodowlanych oraz prowadzenia gospodarki leśnej.
- Punkt 14 str. 69 studium, cyt. W studium wyznaczono tereny, które pozwalają w sposób jakościowy i ilościowy rozwijać strukturę przestrzenną gminy. Rozwój gminy będzie dokonywał się zarówno na terenach już zagospodarowanych, gdzie uzupełniana będzie zabudowa na jeszcze wolnych parcelach, przez wymianę zabudowy o niskich standardach użytkowych i złej kondycji technicznej, a także prowadzona będzie rewaloryzacja, rehabilitacja i modernizacja zabudowy historycznej, a także modernizacja wartościowej zabudowy współczesnej, cechującej się dobrym stanem technicznym i poziomem wyposażenia w infrastrukturę techniczną. Tereny te winny być w jeszcze lepszym stopniu wyposażone w infrastrukturę techniczną i społeczną, winny mieć zapewnione udoskonalone warunki obsługi komunikacyjnej, w tym parkowania samochodów.
- Punkt 1.2.4 strona 53 studium wzmianka o rewitalizacji w kierunku turystycznym posiadanych zabytków architektury.
- Punkt 3.2.2. strona 57 wzmianka: Prace remontowe przy zabytku wymagają jednoczesnego przeprowadzenia zabiegów konserwatorskich i rewaloryzacyjnych.
- Punkt 3.11.7 strona 29-30 studium: Parki w większości są zaniedbane, niekiedy wręcz zdewastowane, mają nieczytelny układ przestrzenny, nie funkcjonujący układ wodny i zaniedbany drzewostan, wymagaj rewaloryzacji i fachowej pielęgnacji.

Lokalizacja i charakter wszystkich przedsięwzięć rewitalizacyjnych, zaplanowanych do realizacji w niniejszym Gminnym Programie Rewitalizacji, w pełni odpowiada

wskazanym w studium kierunkom zagospodarowania przestrzennego gminy i zasadom gospodarowania przestrzenią. W związku z tym nie zachodzi potrzeba dokonywania zmian w studium. Ponadto zwraca się uwagę na zapisy ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która w art. 13b pkt. 3 lit. o wskazuje, że ustalenia planu ogólnego określa się, uwzględniając m.in. obszary zdegradowane i obszary rewitalizacji.

3. Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy i Miasta Witkowo na lata 2022-2030

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy i Miasta Witkowo na lata 2022-2030., przyjęta została Uchwałą Nr XXXIV/268/2021 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 29 grudnia 2021. Strategia jest dokumentem wyznaczającym najważniejsze kierunki działań mających na celu doprowadzenie do zmiany niekorzystnych zjawisk społecznych na terenie gminy. Wskazuje ona obszary problemowe, priorytetowe zadania służące przeciwdziałaniu tym problemom, a także zakładane rezultaty. Strategia jest wyrazem zintegrowanego planowania społecznego zwiększającego efektywność podejmowanych działań. Jej wdrażanie odbywa się poprzez szereg działań związanych z realizacją planów strategicznych.

Niniejszy dokument Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo jest zbieżny ze strategią zarówno w odniesieniu do wizji, jak i do wyodrębnionych celów strategicznych i poszczególnych kierunków działań.

Przyjęta strategia formułuje 7 celów strategicznych:

Cel strategiczny 1. Rozwinięcie lokalnego systemu wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu oraz ich rodzin

Cel operacyjny nr 1. Zapewnienie dostępu do terapii i wsparcia dla osób uzależnionych od substancji psychoaktywnych oraz ich rodzin oraz stałe monitorowanie skali uzależnień w Gminie

Cel operacyjny nr 2. Poprawa funkcjonowania dzieci i młodzieży oraz wielokierunkowe wspieranie ich rozwoju

Cel strategiczny 2. Poprawa warunków społecznego funkcjonowania osób starszych i osób z niepełnosprawnościami w społeczności lokalnej

Cel operacyjny nr 1. Zapewnienie warunków możliwie pełnego wsparcia seniorów oraz osób z niepełnosprawnościami oraz zapewnienie opieki osobom niesamodzielnym

Cel operacyjny nr 2. Niwelowanie barier na drodze do integracji społecznej seniorów oraz osób z niepełnosprawnościami oraz wzmocnienie potencjałów rozwojowych wśród tych grup społecznych

Cel strategiczny 3. Rozwinięcie lokalnego systemu wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu oraz ich rodzin

Cel operacyjny nr 1. Zapewnienie dostępu do terapii i wsparcia dla osób uzależnionych od substancji psychoaktywnych oraz ich rodzin oraz stałe monitorowanie skali uzależnień w Gminie

Cel operacyjny nr 2. Podejmowanie działań prowadzących do ograniczenia spożywania napojów alkoholowych na terenie Gminy oraz wzrostu poziomu wiedzy w zakresie zagrożeń związanych ze spożywaniem alkoholu

Cel strategiczny 4. Udzielanie interdyscyplinarnej pomocy rodzinom uwikłanym w problem przemocy domowej

Cel operacyjny nr 1. Rozwijanie systemu poradnictwa i interwencji w zakresie przewidziana przemocy w rodzinie

Cel operacyjny nr 2. Realizacja projektów z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i pomocy osobom dotkniętym tym problemem oraz rozwijanie społecznej świadomości i wrażliwości na zjawisko przemocy w rodzinie

Cel strategiczny 5. Stworzenie systemu przeciwdziałania i zapobiegania skutkom bezrobocia

Cel operacyjny nr 1. Propagowanie aktywnych form zwalczania bezrobocia oraz rozwój współpracy i wymiany informacji pomiędzy pomocą społeczną, Powiatowym Urzędem Pracy, a także innymi podmiotami działającymi na rzecz aktywizacji osób długotrwale bezrobotnych

Cel strategiczny 6. Wspieranie i budowa mechanizmów współdziałania podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu

Cel operacyjny nr 1. Ograniczenia zjawiska ubóstwa i jego skutków na terenie Gminy oraz włączanie społeczne osób zagrożonych marginalizacją, bądź wykluczonych społecznie

Cel strategiczny 7. Zachowanie równowagi zdrowia psychicznego, wśród mieszkańców Gminy

Cel operacyjny nr 1. Rozwój infrastruktury pomocowej w zakresie wsparcia psychologicznego oraz stwarzanie osobom z zaburzeniami psychicznymi

sprzyjających warunków życiowych w odpowiedzialnym i tolerancyjnym społeczeństwie,

których korelację z kierunkami działań Programu ilustruje poniższa tabela.

CELE STRATEGICZNE	KIERUNKI REWITALIZACYJNYCH DZIAŁAŃ
Cel strategiczny 1. Rozwinięcie lokalnego systemu wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu oraz ich rodzin	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców
Cel strategiczny 2. Poprawa warunków społecznego funkcjonowania osób starszych i osób z niepełnosprawnościami w społeczności lokalnej	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.1. Rozwój infrastruktury oraz oferty sportowej i rekreacyjnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej
Cel strategiczny 3. Rozwinięcie lokalnego systemu wsparcia dla osób uzależnionych od alkoholu oraz ich rodzin	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców
Cel strategiczny 4. Udzielanie interdyscyplinarnej pomocy rodzinom uwikłanym w problem przemocy domowej	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców

Cel strategiczny 5. Stworzenie systemu przeciwdziałania i zapobiegania skutkom bezrobocia	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców
Cel strategiczny 6. Wspieranie i budowa mechanizmów współdziałania podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania ubóstwu i wykluczeniu społecznemu	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców
Cel strategiczny 7. Zachowanie równowagi zdrowia psychicznego, wśród mieszkańców Gminy	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców

4. Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku

W roku 2020 została przyjęta Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do 2030 roku (2p7 stycznia 2020 r., mocą uchwały nr XVI/287/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego). W strategii wskazuje się nowy model rozwoju regionalnego, zwany modelem funkcjonalnym, mający przyczynić się do zrównoważonego rozwoju województwa i odpowiadać na zidentyfikowane wyzwania, które stoją przed Wielkopolską w najbliższym czasie. Został on tak zaprojektowany, aby zapewnić rozwój województwa jako społecznie, gospodarczo i terytorialnie zrównoważony oraz dzięki któremu efektywnie będą rozwijane oraz wykorzystywane miejscowe zasoby i potencjały wszystkich obszarów województwa. Wizja strategii brzmi „Wielkopolska w 2030 roku to region przodujący w kraju, liczący się w Europie i szanujący jej uniwersalne wartości, świadomy swojego dziedzictwa przyrodniczego i cywilizacyjnego, spójny, zrównoważony i dostępny terytorialnie, otwarty na nowe idee i ludzi, silny nowoczesną gospodarką, aspiracjami i wiedzą swoich mieszkańców, zapewniający im bardzo dobre warunki życia, pracy i wypoczynku na całym obszarze województwa”. W strategii wyróżniono cztery cele strategiczne:

1. Wzrost gospodarczy Wielkopolski bazujący na wiedzy swoich mieszkańców
 2. Rozwój społeczny Wielkopolski oparty na zasobach materialnych i niematerialnych regionu
 3. Rozwój infrastruktury z poszanowaniem środowiska przyrodniczego Wielkopolski
 4. Wzrost skuteczności wielkopolskich instytucji i sprawności zarządzania regionem,
- których zbieżność z kierunkami działań programu rewitalizacji przedstawia się następująco:

CELE STRATEGII WOJEWÓDZTWA	STRATEGICZNE KIERUNKI ROZWOJU REWITALIZACYJNYCH W GPR	DZIAŁAŃ
2. Rozwój społeczny wielkopolski oparty na zasobach materialnych i niematerialnych regionu	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.1. Wsparcie najbardziej potrzebujących grup mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców	
3. Rozwój infrastruktury z poszanowaniem środowiska przyrodniczego wielkopolski	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej	

Ponadto, w celu strategicznym 4. Wzrost skuteczności wielkopolskich instytucji i sprawności zarządzania regionem zaprojektowano interwencję wprost odnoszącą się do procesów rewitalizacyjnych. Dodatkowo w ramach przedmiotowego celu wypracowany został pakiet działań pn. Rewitalizacja obszarów zdegradowanych. Gminny Program Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo, jako dokument umożliwiający prowadzenie kompleksowych działań rewitalizacyjnych na wyznaczonym OR, wpisuje się zatem w przedmiotowy cel strategiczny. Poza tym, cele rewitalizacji programu, ściśle powiązane z wnioskami wynikającymi z części diagnostycznej oraz będące efektem wizji stanu obszaru rewitalizacji po przeprowadzeniu rewitalizacji, zbieżne są z pakietem działań pn. Rewitalizacja obszarów zdegradowanych zaproponowanych w SRWW 2030.

5. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego został przyjęty przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr V/70/19 z 25 marca 2019 roku w sprawie: uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa

wielkopolskiego wraz z planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania. Dla realizacji modelu rozwoju przestrzennego województwa wielkopolskiego określono osiem celów polityki przestrzennej. Należą do nich:

1. Kształtowanie spójnej przestrzeni osadniczej
2. Ochrona walorów przyrodniczych
3. Kształtowanie i racjonalne gospodarowanie zasobami środowiska przyrodniczego
4. Ochrona potencjału kulturowego i krajobrazu oraz rozwój konkurencyjnych form turystyki i rekreacji
5. Zrównoważony rozwój rolnictwa
6. Poprawa dostępności komunikacyjnej województwa
7. Rozwój efektywnej i innowacyjnej infrastruktury technicznej
8. Zapewnienie bezpieczeństwa publicznego i przeciwdziałanie zagrożeniom.

Ich zbieżność z kierunkami działań programu rewitalizacji przedstawia się następująco:

CELE PRZESTRZENNEJ WOJEWÓDZTWA	POLITYKI KIERUNKI DZIAŁAŃ REWITALIZACYJNYCH W GPR
Cel 4. Ochrona potencjału kulturowego i krajobrazu oraz rozwój konkurencyjnych form turystyki i rekreacji	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.1. Rozwój infrastruktury oraz oferty sportowej i rekreacyjnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej
Cel 6. Poprawa dostępności komunikacyjnej województwa	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej
Cel 7. Rozwój efektywnej i innowacyjnej infrastruktury technicznej	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej

Gmina i Miasto Witkowo, w zakresie obszarów interwencji wyznaczonych w ramach terytorializacji polityki rozwoju, zaliczona została do następujących:

- **Miejski obszar funkcjonalny ośrodka subregionalnego – Gniezno**

Obszar funkcjonalny ośrodka subregionalnego miasta Gniezna tworzy, wraz z pozostałymi ośrodkami subregionalnymi, sieć biegunów wzrostu. Miasto to, wraz z powiązanymi funkcjonalnie i przestrzennie gminami, wyróżnia się potencjałem społecznym i gospodarczym. Ośrodek skupia szereg instytucji administracji, usług czy edukacji. Miasto Gniezno wraz ze swoim obszarem funkcjonalnym pełni istotną rolę dla rozwoju funkcji metropolitalnych, głównie ze względu na swoje położenie i znaczenie w hierarchii sieci osadniczej. Gniezno, jako ośrodek rangi subregionalnej, charakteryzuje się silnie rozwiniętą funkcją administracyjno-polityczną, a ze względu na korzystne powiązania komunikacyjne, jak i bliskość miasta metropolitalnego, jest także ważnym miejscem lokalizacji funkcji usługowo-przemysłowych, w tym usług związanych m.in. z edukacją, biznesem czy specjalistycznymi placówkami zdrowia. Istotnym potencjałem dla rozwoju obszaru są zasoby środowiska kulturowego oraz elementy zagospodarowania turystycznego i rekreacyjnego. Bogactwo środowiska kulturowego oraz prowadzona działalność kulturalna związana z początkami państwowości Polski, stwarzają możliwości rozwoju turystyki kulturowej i krajoznawczej. Wśród nich wskazać należy przede wszystkim obszary i obiekty o najwyższej wartości kulturowej oraz miejsca organizacji imprez kulturalnych, obiekty sportowo-rekreacyjne oraz bazę noclegową. Strategiczne znaczenie dla rozwoju obszaru będą miały również istniejące i planowane elementy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, które w dużej mierze decydują o rozwoju wszelkich dziedzin działalności gospodarczej, wpływają na poprawę warunków życia mieszkańców, a tym samym podnoszą atrakcyjność inwestycyjną. W granicach miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka subregionalnego Gniezna znalazło się 7 gmin: 1 miejska, 3 miejsko-wiejskie (w tym Witkowo) oraz 3 wiejskie. Kluczowym celem rozwoju przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego ośrodka subregionalnego miasta Gniezna będzie poprawa wewnętrznych powiązań komunikacyjnych, społeczno-gospodarczych i infrastrukturalnych oraz wspieranie procesów rozwojowych dla osiągnięcia wysokiego poziomu konkurencyjności, ze szczególnym podkreśleniem funkcji metropolitalnych. Dla realizacji celu kluczowego zdefiniowano następujące cele polityki przestrzennej:

- Cel 1. Kształtowanie ładu przestrzennego
- Cel 2. Poprawa obsługi komunikacyjnej

- Cel 3. Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska
- Cel 4. Ochrona i efektywne wykorzystanie potencjału kulturowego
- Cel 5. Wykorzystanie i wzmacnianie potencjału społeczno-gospodarczego
- Cel 6. Rozwój systemów infrastruktury technicznej,

których zbieżność z kierunkami działań programu rewitalizacji przedstawia się następująco.

CELE PRZESTRZENNEJ MIEJSKIEGO FUNKCJONALNEGO OŚRODKA SUBREGIONALNEGO GNIEZNO	POLITYKI OBSZARU	KIERUNKI REWITALIZACYJNYCH PROGRAMU REWITALIZACJI DLA GMINY I MIASTA WITKOWO NA LATA 2025-2030	DZIAŁAŃ GMINNEGO
• CEL 2. Poprawa obsługi komunikacyjnej		• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej	
• CEL 3. Przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska		• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej	
• CEL 4. Ochrona i efektywne wykorzystanie potencjału kulturowego		• KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej	
• CEL 5. Wykorzystanie i wzmacnianie potencjału społeczno-gospodarczego		• KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.1. Rozwój infrastruktury oraz oferty sportowej i rekreacyjnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej	
• CEL 6. Rozwój systemów infrastruktury technicznej		• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej	

Ponadto należy wskazać, że dla realizacji Celu strategicznego 1. Kształtowanie ładu przestrzennego wśród zasad zagospodarowania znalazła się Rewitalizacja obszarów zdegradowanych doprecyzowana jako:

- a) realizacja działań rewitalizacyjnych, w szczególności na obszarach przemysłowych, powojaskowych i pokolejowych,
- b) wyznaczanie obszarów rewitalizacji obejmujących przede wszystkim obszary o wysokich wartościach historycznych i kulturowych, szczególnie zabytkowych układów przestrzennych centrum miasta oraz cennych układów ruralistycznych.

- **Obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych**

Zgodnie z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 obszary wiejskie, uczestniczące w procesach rozwojowych kraju, biorą udział w postępującej integracji funkcjonalnej z najważniejszymi ośrodkami miejskimi. Za najważniejsze ośrodki miejskie w województwie wielkopolskim uznano stolicę województwa, a zarazem miasto metropolitalne – Poznań, miasta o znaczeniu regionalnym Kalisz i Ostrów Wielkopolski oraz miasta subregionalne Leszno, Piła, Konin oraz Gniezno. Ponieważ impulsy rozwojowe generowane przez bieguny wzrostu w województwie absorbowane są w pierwszej kolejności przez obszary znajdujące się w najbliższym sąsiedztwie tych miast, do obszarów wiejskich uczestniczących w powyższych procesach włączono wszystkie gminy wiejskie lub miejsko-wiejskie, położone w granicach miejskich obszarów funkcjonalnych. Obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych mają szczególne znaczenie dla rozwoju całej Wielkopolski oraz najważniejszych miast w sieci osadniczej województwa. Obszary te biorą udział w najbardziej dynamicznych procesach rozwojowych. Bezpośrednie sąsiedztwo z najważniejszymi ośrodkami regionu powoduje, że gminy te znajdują się w strefie bezpośredniego oddziaływania potencjału rozwojowego. Przewagę konkurencyjną zyskują również dzięki dobrym połączeniom komunikacyjnym z miastem wojewódzkim, czy miastami regionalnymi i subregionalnymi. Wysoki poziom rozwoju jednostek wiejskich niesie za sobą także negatywne konsekwencje. W gminach tych zauważalne jest silne zjawisko suburbanizacji, w tym również suburbanizacji funkcjonalnej. W gminach wiejskich oraz na obszarach wiejskich gmin miejsko-wiejskich zauważalne jest również zjawisko zatracania pierwotnych funkcji wiejskich na rzecz zupełnie obcych dla tych jednostek funkcji miejskich. Ponadto wyraźny jest również napływ ludności miejskiej na tereny wiejskie, co powoduje liczne konflikty społeczne i kulturowe. Codzienne dojazdy do pracy pomiędzy ośrodkiem miejskim a obszarami wiejskimi powodują nasilanie się zjawiska kongestii.

W poniższej tabeli przedstawiono zbieżność kierunków działań Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030 z kluczowymi kierunkami działań przypisanymi obszarom wiejskim uczestniczącym w procesach rozwojowych.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DLA OBSZARÓW UCZESTNICZĄCYCH W PROCESACH ROZWOJOWYCH	KIERUNKI DZIAŁAŃ REWITALIZACYJNYCH W GPR
• Rozwój turystyki, w tym turystyki wiejskiej i agroturystyki • Stymulowanie rozwoju lokalnego oraz inicjatyw lokalnych • Promocja i ochrona dziedzictwa kulturowego wsi • Rozwój organizacji pozarządowych działających na wsi	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 1.2. Aktywizacja i integracja mieszkańców • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.1. Rozwój infrastruktury oraz oferty sportowej i rekreacyjnej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 2.2. Rozwój infrastruktury oraz oferty kulturalnej
• Zapewnienie efektywnej infrastruktury transportowej i poprawa transportu zbiorowego	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej

• **Obszary ochrony gleb dla celów produkcji rolnej**

Obszary te dotyczą gleb wysokiej jakości, niezbędnych do zachowania ich w użytkowaniu rolniczym jako elementu bezpieczeństwa żywnościowego kraju. Głównymi przesłankami do wydzielenia obszaru ochrony gleb dla produkcji rolnej jest zapewnienie i zachowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej niezbędnej dla rozwoju rolnictwa, będącego głównym źródłem utrzymania i miejscem pracy dla znacznej grupy mieszkańców Wielkopolski. Jednocześnie istotne jest przeciwdziałanie presji inwestycyjnej na tereny użytkowane

rolniczo, w tym ograniczenie negatywnych skutków urbanizacji. Otwarte tereny rolnicze niezbędne są również dla właściwego funkcjonowania środowiska, szczególnie systemu przyrodniczego. Zachowanie w użytkowaniu rolniczym, np. ekosystemów łąkowych, jest niezbędne dla utrzymania stabilności systemu przyrodniczego, a także wartości przyrodniczych form ochrony przyrody. Wspieranie działań służących ochronie gleb będzie sprzyjać racjonalnemu gospodarowaniu przestrzenią, ale także będzie narzędziem ochrony innych walorów, np. krajobrazowych, rekreacyjnych, istotnych dla Wielkopolski. Należy podkreślić, że zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego regionu, co ma bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo rynku żywności w kraju, jest obok zagadnienia bezpieczeństwa i stabilności systemu energetycznego zadaniem priorytetowym i długofalowym. Gminy, należące do obszaru ochrony gleb dla celów produkcji rolnej, zajmują około 75% powierzchni regionu. Ze względu na specyfikę obszarów i przypisane im kierunki działań, nie zidentyfikowano zbieżności działań programu rewitalizacji z kluczowymi kierunkami działań przypisanymi obszarom ochrony gleb dla celów produkcji rolnej.

- **Obszary ochrony krajobrazów kulturowych.**

Dziedzictwo kulturowe stanowi ważny element struktury przestrzennej krajobrazu Wielkopolski. Jest świadectwem historii, wpływającym na jakość życia lokalnych społeczności. Zintegrowana ochrona środowiska kulturowego oraz kompleksowe gospodarowanie całym krajobrazem umożliwia harmonijny i zrównoważony rozwój, wpływa na wzrost rozpoznawalności i atrakcyjności miast, miasteczek i obszarów wiejskich. Zasoby kulturowe województwa wielkopolskiego wpływają na kształtowanie tożsamości narodowej i regionalnej. Wykorzystanie historii, zabytków i tradycji podkreśla odrębność kulturową i istnienie regionalnej różnorodności. Ochrona wartości dziedzictwa kulturowego oraz oparte na niej działania na rzecz pielęgnowania i kształtowania tożsamości wymaga wskazania obszarów ochrony krajobrazu kulturowego.

W granicach obszaru znalazły się gminy, na terenie których znajdują się obiekty i obszary cenne kulturowo. Ze względu na specyfikę przedmiotów ochrony wyznaczony obszar dzieli się na cztery podtypy, w granicach których znalazły się:

- gminy, w granicach których zlokalizowane są obiekty o najwyższych wartościach, w tym: pomniki historii istniejące i proponowane, obiekt proponowany do ujęcia jako Znak Dziedzictwa Europejskiego, obiekty ujęte w Czerwonej Księdze Krajobrazów Polski, obiekty znajdujące się na przebiegu szlaków kulturowych (związanych tematycznie ze szlakiem), obiekty znajdujące

się na przebiegu szlaku delegowanego do wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO

- gminy, w granicach których znajdują się historyczne układy przestrzenne miast i wsi, w tym: układy przestrzenne objęte ochroną jako Pomnik Historii oraz proponowane do objęcia tą formą ochrony, układy przestrzenne ujęte w rejestrze zabytków, obszary cenne kulturowo związane z kształtowaniem się przestrzeni miast, które proponuje się do objęcia ochroną w formie parków kulturowych – w tym Gmina i Miasto Witkowo
- gminy, w granicach których występują obszary cenne kulturowo, w tym: istniejące parki kulturowe, obszary cenne kulturowo, na których proponuje się utworzenie parków kulturowych i archeologicznych parków kulturowych, obszar delegowany do wpisu na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO, obszary ujęte w Czerwonej księdze Krajobrazów Polski, park narodowy i parki krajobrazowe o wyjątkowych walorach kulturowych, obszary na których zachowały się materialne i niematerialne cechy charakterystyczne dla grup regionalnych
- gminy, w granicach których przebiegają szlaki kulturowe o znaczeniu ponadregionalnym i regionalnym – w tym Gmina i Miasto Witkowo.

W poniższej tabeli przedstawiono zbieżność kierunków działań Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030 z kluczowymi kierunkami działań przypisanymi obszarom ochrony krajobrazów kulturowych

KIERUNKI DZIAŁAŃ DLA KIERUNKI DZIAŁAŃ	OBSZARÓW OCHRONY REWITALIZACYJNYCH KRAJOBRAZÓW KULTUROWYCH
• Rekultywacja obszarów zdegradowanych	• KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.1. Modernizacja obiektów i miejsc użyteczności publicznej • KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej

- **Obszary o najniższej dostępności transportowej do ośrodków wojewódzkich**

Do najczęściej stosowanych wskaźników komunikacyjnych, przy określaniu zasięgu powiązań miast wojewódzkich z otaczającym je obszarem, zalicza się kryteria dostępności czasowej wybranych jednostek osadniczych oraz wskaźniki, świadczące pośrednio o sile powiązań pomiędzy ośrodkami, w postaci liczby połączeń komunikacyjnych w ciągu doby. Sprawność i szybkość pokonywania przestrzeni, mierzona czasem dojazdu różnymi środkami transportu, jest obecnie jednym z najistotniejszych czynników rozwoju i warunkiem osiągnięcia efektywności układu komunikacyjnego. Obszary o bardzo słabej dostępności czasowej (90 minut) i słabej dostępności (60 minut) w relacjach komunikacyjnych ze stolicą regionu są bardziej ograniczone w zakresie dostępu do usług podstawowych, usług wyższego rzędu, które koncentrują się w większych ośrodkach osadniczych, w tym przede wszystkim w miastach. Transport indywidualny w skali województwa jest najbardziej konkurencyjnym czasowo rodzajem transportu. Atrakcyjność transportu kolejowego jest porównywalna lub nieco gorsza – w zależności do stanu technicznego linii. Transport autobusowy nie jest konkurencyjny czasowo w stosunku do samochodu osobowego i kolei na długich dystansach. Układ granic województwa wielkopolskiego oraz rozciągłość obszaru w kierunku północnym, południowym i wschodnim, skazują położone tam tereny na pogorszenie dostępności do miasta wojewódzkiego z uwagi na czas dojazdu. W granicach obszaru znalazły się następujące m.in. gminy w zasięgu 60 minut od ośrodka wojewódzkiego – w tym Gmina i Miasto Witkowo.

W poniższej tabeli przedstawiono zbieżność kierunków działań Gminnego Programu Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030 z kluczowymi kierunkami działań przypisanymi obszarom o najniższej dostępności transportowej do ośrodków wojewódzkich.

KIERUNKI DZIAŁAŃ DLA OBSZARÓW O NAJNIŻSZEJ DOSTĘPNOŚCI TRANSPORTOWEJ DO OŚRODKÓW WOJEWÓDZKICH	KIERUNKI DZIAŁAŃ REWITALIZACYJNYCH
MODERNIZACJA PODSTAWOWEJ SIECI DROGOWEJ, BUDOWA	KIERUNEK DZIAŁAŃ 3.2. Budowa i przebudowa dróg oraz modernizacja i rozbudowa infrastruktury komunalnej

NOWYCH ODCINKÓW TWORZĄCYCH I ORGANIZUJĄCYCH SYSTEM ORAZ SCALAJĄCYCH I WIĄŻĄCYCH GO Z SYSTEMAMI ZEWNĘTRZNYM • WZMOCNIENIE LOKALNEJ SIECI DRÓG, SZCZEGÓLNIE NA OBSZARACH O NAJNIŻSZEJ DOSTĘPNOŚCI TRANSPORTOWEJ DO OŚRODKA WOJEWÓDZKIEGO • BUDOWA SPÓJNEGO SYSTEMU DRÓG ROWEROWYCH I INFRASTRUKTURY IM TOWARZYSZĄCEJ	
---	--

c) przydatność w uwzględnieniu aspektów środowiskowych, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju oraz we wdrażaniu prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony środowiska

Zadania wskazane w dokumencie będą realizowane w oparciu o zrównoważony rozwój, który definiuje się jako rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań mających na celu wzrost gospodarczy oraz działań społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania potrzeb społeczności lub obywateli, zarówno współczesnego, jak i przyszłych pokoleń. Należy zatem stwierdzić, że zadania zawarte w dokumencie ściśle korelują z założeniami zrównoważonego rozwoju w aspekcie ochrony

środowiska oraz wypełniają zobowiązania w stosunku do regulacji prawnych Unii Europejskiej.

d) powiązania z problemami dotyczącymi ochrony środowiska

Powstanie dokumentu poprzedzała szczegółowa diagnoza stanu istniejącego, która obejmowała również aspekty środowiskowe.

Do określenia zjawisk negatywnych w sferze środowiskowej użyto 2 wskaźników. Pozyskane dane dotyczą stanu na dzień 31 grudnia 2023 roku. Pierwszy wskaźnik przedstawia liczbę gospodarstw domowych, w których znajdują się budynki zawierające azbest. Na podstawie pozyskanych danych ilościowych obliczono skalę występowania tego zjawiska kryzysowego w poszczególnych jednostkach analitycznych (wartość wskaźnika dla jednostki) oraz skalę występowania zjawiska kryzysowego dla obszaru całej gminy (wartość wskaźnika dla gminy), stanowiącą wartość referencyjną, która wynosi 8,18%. Jeżeli skala zjawiska kryzysowego (wartość wskaźnika) w danej jednostce analitycznej przekraczała wartość referencyjną uznawano, że wskaźnik ma „wartość kryzysową”. Drugi wskaźnik przedstawia liczbę gospodarstw domowych, wykorzystujących jako źródło ciepła tradycyjne piece na paliwa stałe, będące źródłem tzw. niskiej emisji. W przypadku tego wskaźnika wartość referencyjna wynosi 23,29%. Jeżeli skala zjawiska kryzysowego (wartość wskaźnika) w danej jednostce analitycznej była wyższa od wartości referencyjnej, to w tym przypadku uznawano, że wskaźnik ma „wartość kryzysową”. Ostatecznie, za obszary kryzysowe w sferze środowiskowej uznane zostały te jednostki analityczne, które charakteryzowały się przynajmniej jednym wskaźnikiem o „wartości kryzysowej” spośród dwóch wybranych do analizy.

Realizacja zaplanowanych przedsięwzięć wpłynie pozytywnie na środowisko. Możliwe uciążliwości mogą mieć charakter jedynie przejściowy i będą powstawać w trakcie wykonywania inwestycji. Wszystkie przedsięwzięcia będą zgodne z wymogami zawartymi przez ustawodawcę, w tym w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 524 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 670). Inwestycje nie będą miały negatywnego oddziaływania na środowisko. Jedynie w fazie realizacji przedsięwzięć można spodziewać się negatywnego wpływu, co jest związane z typowym funkcjonowaniem

budowy. W trakcie trwania robót budowlanych uciążliwość skoncentruje się głównie na hałasie, który będzie towarzyszyć pracom mechanicznego sprzętu budowlanego. Wszystkie zjawiska mają charakter okresowy, krótkotrwały i ustąpią z chwilą zakończenia budowy. Stwierdza się, że nie będzie przekroczeń poziomu norm dopuszczalnego hałasu w czasie realizacji i eksploatacji zadania inwestycyjnego poza terenem.

Planowane przedsięwzięcia nie będą miały negatywnego wpływu na warunki bytowania gatunków zwierząt występujących na terenie miasta, nie będą miały zauważalnego wpływu na stan i perspektywy miejscowych populacji. Przedsięwzięcia nie będą utrudniać migracji zwierząt korytarzami ekologicznymi, nie spowodują przerwania sieci ekologicznych. Zaplanowane do realizacji przedsięwzięcia nie zakłócą gniazdowania i migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Negatywne oddziaływanie na środowisko w związku z realizacją inwestycji będzie miało zasięg lokalny, charakter jednorazowy, krótkotrwały i odwracalny. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów, a także wystąpienie niskiej emisji zanieczyszczeń, w ilościach nie przekraczających obowiązujących norm. Możliwy jest także krótkotrwały, negatywny wpływ na zadrzewienia i zieleń ozdobną, spowodowany pracami ziemnymi. Jest to proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac budowlanych. Należy założyć, że po zakończeniu prac wszelkie niedogodności zostaną usunięte. Pozytywne skutki przeprowadzenia inwestycji będzie można zaobserwować po uprzątnięciu terenu budowy i uporządkowaniu powierzchni wokół obiektów.

Zaplanowane zadania będą realizowane w taki sposób, aby nie spowodować negatywnych zmian w środowisku. Przewiduje się możliwość wprowadzenia nowych nasadzeń, zarówno drzew, krzewów jak i zieleni ozdobnej, aby zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko. Zaplanowane do realizacji inwestycje nie wpłyną negatywnie na liczebność i kondycję populacji, na niszę ekologiczną gatunku, siedliska przyrodnicze, fragmentację siedlisk, izolację siedlisk, zaburzenia funkcji pełnionych przez siedlisko. Inwestycje liniowe będą realizowane w taki sposób, aby nie przyczyniać się do fragmentacji siedlisk oraz zmniejszenia bioróżnorodności.

2. Rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko, w szczególności:

- a) prawdopodobieństwo wystąpienia, czas trwania, zasięg, częstotliwość i odwracalność oddziaływań**

Podczas realizacji działań infrastrukturalnych zawartych w „Gminnym Programie Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030”, istnieje możliwość wystąpienia miejscowego wzrostu hałasu, zapylenia, emisji spalin, odpadów budowlanych. Jest to jednak proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac. Wszystkie wymienione zakłócenia są odwracalne. Po zakończeniu realizacji inwestycji należy spodziewać się braku oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Zakłada się poprawę stanu środowiska w stosunku do stanu sprzed realizacji. Planowane zadania nie będą miały negatywnego oddziaływania na środowisko. Jedynie w fazie realizacji przedsięwzięcia można spodziewać się negatywnego wpływu, co jest związane z typowym funkcjonowaniem budowy. W trakcie trwania robót budowlanych uciążliwość skoncentruje się głównie na hałasie, który będzie towarzyszyć pracom mechanicznego sprzętu budowlanego. Wszystkie zjawiska mają charakter okresowy, krótkotrwały i ustąpią z chwilą zakończenia budowy. Stwierdza się, że nie będzie przekroczeń poziomu norm dopuszczalnego hałasu w czasie realizacji i eksploatacji zadania inwestycyjnego poza terenem inwestycji. Na etapie robót budowlanych ścieki będą gromadzone w przenośnych kontenerach sanitarnych zlokalizowanych na zapleczu socjalnym. W trakcie realizacji inwestycji powstaną odpady związane z pracami budowlanymi, odpady te będą odpowiednio segregowane, gromadzone w szczelnych pojemnikach i wywożone do punktu odbioru.

Zaplanowane działania mają na celu poprawę jakości środowiska przyrodniczego, warunków życia mieszkańców obszaru oraz rozwój gospodarczy regionu.

Planowane przedsięwzięcia nie będą miały negatywnego wpływu na warunki bytowania gatunków zwierząt występujących na terenie gminy, nie będą miały zauważalnego wpływu na stan i perspektywę miejscowych populacji. Przedsięwzięcia nie będą utrudniać migracji zwierząt korytarzami ekologicznymi, nie spowodują przerwania sieci ekologicznych. Zaplanowane do realizacji przedsięwzięcia nie zakłócą gniazdowania i migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny. Przy planowaniu prac inwestycyjnych, w szczególności zostanie uwzględniony sezon lęgowy ptaków i hibernacji nietoperzy, w celu ustalenia odpowiedniego terminu prowadzenia tych robót.

Na etapie realizacji działań przewidzianych w projekcie GPR, należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony gatunkowej (w tym w głównej mierze: zakazów niszczenia siedlisk i miejsc związanych z rozrodem gatunków chronionych, umyślnego zabijania, okaleczania lub chwytania oraz przypadkowego płoszenia i niepokojenia), określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408), rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia

16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409), a także określonych w ustawie o ochronie przyrody. Przed podjęciem prac należy przeprowadzić inwentaryzację pod kątem występowania chronionych gatunków płazów i gadów. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków płazów i gadów termin i sposób wykonania prac należy dostosować do okresów ich migracji i rozrodu.

Negatywne oddziaływanie na środowisko w związku z realizacją działań będzie miało zasięg lokalny, charakter jednorazowy, krótkotrwały i odwracalny. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów, a także wystąpienie niskiej emisji zanieczyszczeń, w ilościach nie przekraczających obowiązujących norm. Możliwy jest także krótkotrwały, negatywny wpływ na zadrzewienia i zieleń ozdobną, spowodowany pracami ziemnymi. Jest to proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac budowlanych. Należy założyć, że po zakończeniu prac wszelkie niedogodności zostaną usunięte. Pozytywne skutki przeprowadzenia inwestycji będzie można zaobserwować po uprzątnięciu terenu budowy i uporządkowaniu powierzchni wokół obiektów.

Zaplanowane zadania będą realizowane w taki sposób, aby nie spowodować negatywnych zmian w środowisku. Przewiduje się możliwość wprowadzenia nowych nasadzeń (gatunków rodzimych), zarówno drzew, krzewów jak i zieleni ozdobnej, aby zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko. Zaplanowane do realizacji inwestycje nie wpłyną negatywnie na liczebność i kondycję populacji, na niszę ekologiczną gatunku, siedliska przyrodnicze, fragmentację siedlisk, izolację siedlisk, zaburzenia funkcji pełnionych przez siedlisko.

b) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływań skumulowanych lub transgranicznych

Zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670) podczas stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na skutek realizacji założeń zawartych w projektach polityk, strategii, planów lub programów, przeprowadza się postępowanie w zakresie możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Gmina i Miasto Witkowo zlokalizowana jest w odległości ponad 200 km od najbliższej granicy. Ze względu na charakter i specyfikę kierunków działań oraz celów strategicznych zaplanowanych w ramach niniejszego dokumentu nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

c) prawdopodobieństwo wystąpienia ryzyka dla zdrowia ludzi lub zagrożenia dla środowiska

W Gminnym Programie Rewitalizacji przewidziano działania, mające na celu poprawę stanu środowiska i komfortu życia mieszkańców. Nie stwarza on ram dla działań powodujących ryzyko dla zdrowia lub zagrożenia środowiska.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze planowanych do realizacji projektów inwestycyjnych ograniczać się będzie w większości przypadków jedynie do etapu realizacji inwestycji (etapu prac budowlanych związanych z inwestycjami), który wiąże się zazwyczaj z podwyższoną emisją hałasu, emisją spalin z maszyn budowlanych czy też zwiększoną emisją pyłów. Oddziaływania na środowisko przyrodnicze związane z etapem realizacji inwestycji są oddziaływaniami krótkotrwałymi, odwracalnymi, o charakterze lokalnym (potencjalne oddziaływania ograniczają się do miejsc realizacji inwestycji). Na etapie eksploatacji oddziaływanie na środowisko będzie znikome, prawdopodobnie mniejsze w stosunku do stanu obecnego. Inwestycje mogące wywierać negatywny wpływ na zdrowie ludzi i/lub środowisko naturalne, realizowane będą na terenach odpowiednio oddalonych od zabudowań mieszkalnych oraz obszarów cennych przyrodniczo.

3. Cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko, w szczególności:

a) obszary o szczególnych właściwościach naturalnych lub posiadające znaczenie dla dziedzictwa kulturowego, wrażliwe na oddziaływania, istniejące przekroczenia standardów jakości środowiska lub intensywne wykorzystywanie terenu

GPR jest dokumentem obejmującym teren jednej gminy –Gminy i Miasta Witkowo, na terenie której występują obszary o ważnym znaczeniu dla dziedzictwa kulturowego (tj. zabytki) oraz obszary o szczególnych właściwościach naturalnych (tj. obszary prawnie chronione). Jednakże, obowiązek uzgadniania wszelkich prac inwestycyjnych w ww. strefie ze służbami Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków eliminuje wystąpienie negatywnego wpływu podejmowanych działań na zachowanie dziedzictwa kulturowego. Przedsięwzięcia, które będą realizowane zostaną przeprowadzone w sposób wywierający minimalny wpływ na środowisko przyrodnicze.

W ramach dokumentu nie przewidziano negatywnego oddziaływania na zabytki i dobra materialne. Działania wyznaczone w projekcie GPR w większości mają charakter neutralny lub pozytywny i odnoszą się także do obszarów zidentyfikowanych jako zdegradowane i wymagających pilnych działań rewitalizacyjnych odnoszących się zarówno do sfery społecznej, przestrzennej jak i gospodarczej. Wynika z tego, że wszelkie działania realizowane w oparciu o te wytyczne będą miały wpływ na ogólną poprawę stanu i jakości dóbr materialnych i dóbr kultury. Oczywiście pozytywne oddziaływanie będą miały projekty bezpośrednio ukierunkowane na ochronę i popularyzację dziedzictwa kulturowego, a także tworzenie poczucia wspólnoty i tożsamości lokalnej, dbanie o lokalne dziedzictwo historyczne i tradycje.

Z uwagi na występowanie wielu obiektów zabytkowych na obszarze rewitalizacji, należy każdorazowo stosować przepisy odrębne dotyczące ich ochrony, a w przypadku prowadzenia robót budowlanych przy obiektach lub na obszarach wpisanych do rejestru zabytków uzyskać pozwolenie konserwatorskie (art. 36 pkt. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1292).

b) formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz obszary podlegające ochronie zgodnie z prawem międzynarodowym

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13) reguluje kwestie związane z ochroną przyrody, która według ustawowej definicji polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody, m.in. roślin, zwierząt, siedlisk ich bytowania, krajobrazu, tworów przyrody nieożywionej, czy zieleni miejskiej i wiejskiej. Celem ochrony przyrody jest m.in. zachowanie bioróżnorodności, utrzymanie właściwego stanu siedlisk i ekosystemów, ochrona walorów krajobrazowych, czy kształtowanie świadomości ekologicznej społeczeństwa.

Korytarz ekologiczny jest obszarem, który umożliwia migrację roślin, zwierząt lub grzybów. Tworzą go liniowe pasy lasów, terenów porośniętych krzewami lub trawami umożliwiające zwierzętom, roślinom i grzybom przemieszczanie się oraz dające schronienie i dostęp do pożywienia. Przez obszar Gminy i Miasta Witkowo przebiega jeden korytarz ekologiczny – Pojezierze Gnieźnieńskie KPnC-15B, jednak nie jest on zlokalizowany na wyznaczonym obszarze rewitalizacji.

Na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajdują się obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji (Obszar nr 25 Jeziora Powidzkie i Skorzęcińskie, Obszar nr 23 Jeziora Ostrowickie i Popielewskie oraz Obszar nr 22 Jezioro Wierzbiczańskie) wyznaczone

na podstawie opracowania „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” (Wylegała P., Kuźniak S., Dolata P., Poznań 2008). Jednak obszary te są zlokalizowane poza wyznaczonym obszarem rewitalizacji.

Zgodnie z Centralnym Rejestrem Form Ochrony Przyrody prowadzonym przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska, na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajdują się następujące obszary chronione: Powidzki Park Krajobrazowy, 1 obszar Natura 2000 (Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026), Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu, użytek ekologiczny Jezioro Czarne oraz 7 pomników przyrody.

POWIDZKI PARK KRAJOBRAZOWY	
Data uznania	1998-12-16
Obecnie obowiązujący akt prawny	Uchwała Nr XXIX/753/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie Powidzkiego Parku Krajobrazowego.
Powierzchnia	24 887,21 ha
Położenie (powiaty)	mogileński, słupecki, gnieźnieński, koniński
Położenie (gminy)	Ostrowite (wiejska), Wilczyn (wiejska), Mogilno (miejsko-wiejska), Jeziora Wielkie (wiejska), Słupca (wiejska), Powidz (wiejska), Witkowo (miejsko-wiejska), Kleczew (miejsko-wiejska), Orchowo (wiejska)
Opis celów ochrony	• ochrona i zachowanie polodowcowego krajobrazu fragmentu Pojezierza Gnieźnieńskiego, a w szczególności – krajobrazu jezior rynnowych oraz pagórków morenowych i innych charakterystycznych form geomorfologicznych; • zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk; • zachowanie naturalnych ekosystemów jezior i mokradeł; utrzymanie walorów kulturowych.
Zakazy	Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy (zgodnie z ust. 1 Uchwały nr XXIX/753/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 27 marca 2017 r. w sprawie Powidzkiego Parku Krajobrazowego):

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z 2015 r. poz. 1936 i z 2016 r. poz. 831, poz. 961, poz. 1250, poz. 1579, poz. 2003);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, poz. 1590, poz. 1642, poz. 2295 i z 2016 r. poz. 352, poz. 1250, poz. 2260, poz. 1948) – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;

8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodnoblotnych;

9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;

10) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:

— ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;

— działań związanych z wydobywaniem kopalin na obszarach określonych w koncesjach na wydobywanie kopalin lub dokumentacjach złóż kopalin zatwierdzonych lub przyjętych przez właściwe organy administracji geologicznej obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ponadto ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dotyczy naturalnych zbiorników wodnych oraz lasów w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100, z 2016 r.

poz. 422, poz. 586, poz. 903, poz. 1020, poz. 2138, poz. 2249, poz. 2260 i poz. 1948).

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy:

1) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:

a) 35 cm – w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,

b) 25 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.

2) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,

3) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,

4) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy:

1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały, 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.

7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 9 nie dotyczy części Parku obejmującej drogi publiczne.

OBSZAR NATURA 2000 POJEZIERZE GNIEŹNIEŃSKIE

Kod obszaru	PLH300026
Data wyznaczenia	2009-03-06
Rodzaj ochrony	Dyrektywa siedliskowa
Powierzchnia	15 922,12 ha
Plan zadań Ochronnych (cele działań ochronnych oraz identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń	Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 7 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026. Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 2 września 2015 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Gnieźnieńskie PLH300026.

Cele działań ochronnych

Lp.	Przedmiot ochrony	Cele działań ochronnych
1.	3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (<i>Chara</i> ssp.)	Utrzymanie obecnego stanu ochrony poprzez: – Ograniczenie niszczenia fragmentacji roślinności strefy brzegowej. – Ograniczenie dopływu biogenów do wód. – Utrzymanie warunków dla występowania łąk ramienicowych.
2.	3150 Starorzeczka i naturalne, eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nymphaeion</i> , <i>Potamion</i>	Poprawa niezadawalającego stanu ochrony poprzez: – Ograniczenie niszczenia i fragmentacji roślinności strefy brzegowej. – Odtworzenie warunków dla występowania roślinności zanurzonej i o liściach pływających. – Ograniczenie dopływu biogenów do wód.
3.	6210 Murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i> i ciepłolubne murawy z <i>Asplenio septentrionalis-Festucion pallentis</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez przeciwdziałanie sukcesji.
4.	6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania rolnego.
5.	6440 Łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania rolnego
6.	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatheron elatioris</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez polepszenie struktury i funkcji w wyniku odpowiedniego użytkowania rolnego
7.	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością <i>Scheuchzerio-Caricetea</i>)	Utrzymanie obecnego stanu ochrony.
8.	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>	Utrzymanie obecnego stanu ochrony.
9.	7210 Torfowiska nakredowe (<i>Cladietum marisci</i>)	Utrzymanie obecnego stanu ochrony.
10.	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Poprawa niezadawalającego stanu ochrony poprzez: – Zmniejszenie udziału gatunków inwazyjnych. – Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego i utrzymywanie zróżnicowanej struktury warstwowej lasu. – Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.
11.	9190 Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion roburi-petraeae</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez: – Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego. – Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.

12.	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>) i olsy źródłiskowe	Poprawa niezadowalającego stanu ochrony poprzez: – Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego. – Utrzymywanie zróżnicowanej struktury warstwowej lasu. – Polepszenie i stabilizację warunków wilgotnościowych siedliska. – Zwiększenie ilości martwego drewna. – Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.
13.	91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmetum</i>)	Poprawa złego stanu ochrony poprzez: – Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego. – Polepszenie i stabilizację warunków wilgotnościowych siedliska. – Zwiększenie ilości martwego drewna. – Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.
14.	9110 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Poprawa niezadowalającego stanu ochrony poprzez: – Zmianę warunków świetlnych w runie i podszycie siedliska. – Przebudowę drzewostanu w kierunku składu zgodnego z typem siedliska przyrodniczego i korektę zwarcia drzewostanu. – Umożliwienie swobodnego przebiegu procesów naturalnych.
15.	1614 Selery błotne <i>Apium repens</i>	Poprawa złego stanu ochrony poprzez: – Przeciwdziałanie niszczeniu siedlisk pracami ziemnymi wykonywanymi w linii brzegowej jezior. – Przeciwdziałanie sukcesji wtórnej na siedliskach gatunku. – Zasilenie lokalnych populacji naturalnych osobnikami pobranymi do namnożenia w hodowli <i>ex situ</i> .
16.	1335 Wydra <i>Lutra lutra</i>	Utrzymanie właściwego stanu ochrony.
17.	1145 Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	Uzupełnienie stanu wiedzy o liczebności i zagęszczeniu populacji piskorza oraz hydromorfologii ich siedlisk oraz określenie działań ochronnych.
18.	1516 Aldrowanda pęchrzykowata <i>Aldrovanda vesiculosa</i> 1903 Lipiennik Loesela <i>Liparis loeselii</i> 1393 Sierpowiec błyszczący <i>Drepanocladus (Hamatocaulis) vernicosus</i> 1166 Traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i> 1188 Kumak nizinny <i>Bombina bombina</i> 4056 Zatoczek łamliwy <i>Anisus vorticulus</i>	Rozpoznanie rozmieszczenia i liczebności gatunku w obszarze Natura 2000, identyfikacja zagrożeń, ocena stanu ochrony oraz propozycja działań ochronnych.

Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń dla zachowania właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000

Lp.	Przedmiot ochrony	Opis zagrożenia
1.	3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łakami ramienie (<i>Chara</i> ssp.)	Istniejące: – Obniżanie się poziomu wód w jeziorach (J02). – Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności pochodzących z gospodarstw domowych, obiektów rekreacji oraz pól uprawnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (H01.08, H01.05). – Niszczenie i fragmentacja roślinności przybrzeżnej hamującej dopływ biogenów do wód (G05.01). – Usuwanie roślinności ramienicowej z rejonów kąpielisk (G05.01). – Zarybianie obcymi gatunkami lub nadmierny udział ryb karpiowatych (F01.01). Potencjalne: – Wycinka lasu wokół jezior mogąca skutkować zwiększeniem dopływu biogenów do wód (B02.02).
2.	3150 Starorzeczka i naturalne, eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nymphaeion</i> , <i>Potamion</i>	Istniejące: – Obniżanie się poziomu wód w jeziorach (J02). – Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności pochodzących z gospodarstw domowych, obiektów rekreacji oraz pól uprawnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (H01.08, H01.05). – Niszczenie i fragmentacja roślinności przybrzeżnej hamującej dopływ biogenów do wód (G05.01). – Zarybianie obcymi gatunkami lub nadmierny udział ryb karpiowatych (F01.01). – Wprowadzanie do jezior nieczyszczonych wód roztopowych i opadowych z dróg przebiegających w ich bezpośrednim sąsiedztwie (H01.06). Potencjalne: – Wycinka lasu wokół jezior mogąca skutkować zwiększeniem dopływu biogenów do wód (B02.02). – Uwolnienie biogenów z osadów dennych (J05.02).
3.	6210 Murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i> i ciepłolubne murawy z <i>Asplenio septentrionalis-Festucion pallentis</i>)	Istniejące: – Wydobywanie piasku i żwiru (C01.01). – Zarastanie muraw przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinnika piskowego <i>Calamagrostis epigejos</i>, pokrzywę zwyczajną <i>Urtica dioica</i>, sosnę zwyczajną <i>Pinus sylvestris</i> i leszczynę pospolitą <i>Corylus avellana</i> (K02.01).

		Potencjalne: – Zalesianie płatów siedliska (B01).
4.	6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>)	Istniejące: – Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, brzozę brodawkowatą <i>Betula pendula</i>, kruszynę pospolitą <i>Frangula alnus</i> i wierzbę <i>Salix div. sp.</i> (A03.03). – Niewłaściwe użytkowanie polegające na zbyt wczesnym, niskim lub zbyt częstym koszeniu, przenawożeniu, przecorywaniu, podsiewaniu szlachetnymi mieszankami traw, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych (A03.01, A08, A11, A07). – Przekształcanie łąk na grunty orne lub pod zabudowę (A02.03, G02.10). – Obniżenie poziomu wód gruntowych (J02). – Wydeptywanie lub rozjeżdżanie siedliska (G05.01). Potencjalne: – Zalesianie płatów siedliska (B01). – Wyznaczanie nowych terenów pod budownictwo rekreacyjne w miejscach występowania siedliska lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie (G02.10).
5.	6440 Łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>)	Istniejące: – Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, brzozę brodawkowatą <i>Betula pendula</i>, kruszynę pospolitą <i>Frangula alnus</i> i wierzbę <i>Salix div. sp.</i> (A03.03). – Obniżenie poziomu wód gruntowych (J02). Potencjalne: – Intensyfikacja użytkowania polegająca na przenawożeniu, zbyt niskim lub zbyt częstym koszeniu, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych (A08, A03.01, A07).
6.	6510 Nizowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>)	Istniejące: – Zaniechanie koszenia skutkujące stopniowym zarastaniem łąk przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i>, wierzbę <i>Salix sp.</i> i nitrofilne gatunki zielne (A03.03). – Niewłaściwe użytkowanie polegające na przenawożeniu, zbyt niskim lub zbyt częstym koszeniu, stosowaniu biocydów, hormonów i substancji chemicznych, podsiewaniu szlachetnymi mieszankami traw (A08, A03.01, A07, A11). – Przekształcanie łąk na grunty orne lub pod zabudowę (A02.03, G02.10). – Wydeptywanie lub rozjeżdżanie siedliska (G05.01).

		Potencjalne: – Zalesianie płatów siedliska (B01). – Wyznaczanie nowych terenów pod budownictwo rekreacyjne w miejscach występowania siedliska lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie (G02.10).
7.	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością <i>Scheuchzeria-Caricetea</i>)	Istniejące: – Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02). – Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzbę <i>Salix div. sp.</i> (K02.01). – Eutrofizacja siedliska (K02.03). Potencjalne: – Nie zidentyfikowano (X).
8.	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>	Istniejące: – Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02). – Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i> (J02). – Eutrofizacja siedliska (K02.03). Potencjalne: – Nie zidentyfikowano (X).
9.	7210 Torfowiska nakredowe (<i>Cladietum marisci</i> , <i>Caricetum buxbaumii</i> , <i>Schoenetum nigricantis</i>)	Istniejące: – Wahania poziomu wód skutkujące przesuszaniem albo zalewaniem siedliska (J02). – Zarastanie torfowiska przez gatunki niezwiązane z siedliskiem, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, wierzbę <i>Salix sp.</i> i olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> (J02). – Zabudowa w bezpośrednim sąsiedztwie torfowiska (G02.10). – Eutrofizacja siedliska (K02.03). Potencjalne: – Nie zidentyfikowano (X).
10.	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i> , <i>Tilio-Carpinetum</i>)	Istniejące: – Słabe naturalne odnowienie dębu szypułkowego <i>Quercus robur</i> i dębu bezszypułkowego <i>Quercus petraea</i> (B03). – Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka zwyczajnego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). – Występowanie obcego gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (J01). – Obniżenie poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska i zanikaniem gatunków diagnostycznych (J02). Potencjalne: – Wprowadzanie do siedliska gatunków obcych ekologicznie lub geograficznie (B02.01). – Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04).

11.	9190 Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robur-petraeae</i>)	Istniejące: – Słabe, naturalne odnowienie dębu szypułkowego <i>Quercus robur</i> i dębu bezszypułkowego <i>Quercus petraea</i> (B03). – Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka pospolitego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). – Występowanie obcego gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01). – Ekspansja nitrofilnych bylin oraz traw, w szczególności bodziszka cuchnącego <i>Geranium robertianum</i>, świerzbka gajowego <i>Chaerophyllum temulum</i>, trzcinnika piaskowego <i>Calamagrostis epigejos</i> i wiechliny gajowej <i>Poa nemoralis</i> (I02). Potencjalne: – Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02). – Ekspansja obcego gatunku inwazyjnego – czerwchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i> (I01).
12.	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum albo-fragilis</i> , <i>Populetum albae</i> , <i>Alnetum glutinoso-incanae</i>) i olsy źródłiskowe	Istniejące: – Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02). – Występowanie obcego gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01). – Ekspansja nitrofilnych bylin w szczególności sadzka konopiastego <i>Eupatorium cannabinum</i>, pokrzywy zwyczajnej <i>Urtica dioica</i> i przytulii czepnej <i>Galium aparine</i> (I02). – Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04). Potencjalne: – Eutrofizacja siedliska (K02.03).
13.	91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (<i>Ficario-Ulmeum</i>)	Istniejące: – Obniżenie się poziomu wód gruntowych skutkujące przesuszeniem siedliska (J02). – Występowanie obcego gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01). – Ekspansja nitrofilnych bylin, w szczególności świerzbka gajowego <i>Chaerophyllum temulum</i>, sadzka konopiastego <i>Eupatorium cannabinum</i> i pokrzywy zwyczajnej <i>Urtica dioica</i> (I02). – Zamieranie wiązów oraz jesionów powodowane działaniem patogenów (K04.03). – Przerzedzenie warstwy drzew skutkujące nadmiernym rozwojem krzewów lub formacji trawiastej (B02.06, I02). Potencjalne: – Brak odpowiedniej ilości martwego drewna (B02.04).

14.	9110 Ciepłolubne dąbrowy (<i>Quercetalia pubescenti-petraeae</i>)	Istniejące: – Udział w drzewostanie gatunków obcych ekologicznie, w szczególności sosny zwyczajnej <i>Pinus sylvestris</i> i buka zwyczajnego <i>Fagus sylvatica</i>, pochodzących z dawnych nasadzeń (B02.01). – Zbyt duże zagęszczenie drzewostanu przyczyniające się do zaniku gatunków diagnostycznych siedliska albo zbyt duże prześwietlenie warstwy drzew skutkujące nadmiernym rozwojem formacji trawiastej (B02.06, I02). – Występowanie obcego gatunku inwazyjnego – niecierpka drobnokwiatowego <i>Impatiens parviflora</i> (I01). – Wzrastający udział gatunków nitrofilnych (I02). Potencjalne: – Eutrofizacja siedliska (K02.03). – Ekspansja obcego gatunku inwazyjnego – czeremchy amerykańskiej <i>Padus serotina</i> (I01). – Przekształcanie się świetlistej dąbrowy w grąd środkowoeuropejski (K02.01).
15.	1516 Aldrowanda pęcherzykowata <i>Aldrovanda vesiculosa</i>	Istniejące: – Wahania poziomu wód (J02). – Ekspansja wysokiej roślinności szuwarowej lub nitrofilnej na siedlisku gatunku (I02). Potencjalne: – Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03).
16.	1614 Selery błotne <i>Apium repens</i>	Istniejące: – Brak koszenia lub wypasu skutkujący stopniowym zarastaniem siedliska gatunku, w szczególności przez turzycę błotną <i>Carex acutiformis</i>, trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzbę <i>Salix</i> sp. (A03.03, A04.03). – Niszczenie populacji i siedliska gatunku (G05.01). Potencjalne: – Tworzenie nowych kompleksów sportowych i rekreacyjnych nad brzegami jezior na siedliskach gatunku (G05.01). – Wahania poziomu wód gruntowych (J02).
17.	1903 Lipiennik Loesela <i>Liparis loeselii</i>	Istniejące: – Wahania poziomu wód (J02). – Zarastanie siedliska gatunku przez nitrofilne byliny oraz krzewy i drzewa (A03.03, A04.03, I02). – Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03). Potencjalne: – Nie zidentyfikowano (X).
18.	1393 Sierpowice błyszczący <i>Drepanocladus (Hamatocaulis) vernicosus</i>	Istniejące: – Wahania poziomu wód (J02). – Zarastanie siedliska gatunku, w szczególności przez trzcinę pospolitą <i>Phragmites australis</i>, turzycę błotną <i>Carex acutiformis</i>, olszę czarną <i>Alnus glutinosa</i> i wierzbę <i>Salix div. sp.</i> (I02). – Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03). Potencjalne: – Nie zidentyfikowano (X).
19.	1335 Wydra <i>Lutra lutra</i>	Istniejące: – Nie zidentyfikowano (X).

		Potencjalne: – Nadmierna śmiertelność na drogach i w sieciach rybackich (D, F02.01.02). – Kłusownictwo (F03.02.03).
20.	1145 Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	Istniejące: – Dopływ zanieczyszczeń, w szczególności z pól uprawnych oraz gospodarstw domowych i obiektów rekreacyjnych przyczyniający się do wzrostu trofii wód (H01.05, H01.08). – Usuwanie mułu z dna cieków i likwidacja roślinności stanowiącej miejsce bytowania piskorza (J02.02, G05.01). Potencjalne: – Regulacje rzek, w tym prostowanie koryt (J02.03). – Zabudowa terenów położonych w bezpośrednim sąsiedztwie rzek (E). – Eutrofizacja siedliska gatunku (K02.03).
21.	1166 Traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i> 1188 Kumak nizinny <i>Bombina orientalis</i> 4056 Zatozeczek łamliwy <i>Anisus vorticulus</i>	Istniejące: – Brak informacji o zagrożeniach (U). Potencjalne: – Brak informacji o zagrożeniach (U).

Przy opisie zagrożeń w nawiasach podano ich kody, zgodnie z *Instrukcją wypełniania Standardowego Formularza Danych obszaru Natura 2000 wersja 2012.1* opracowaną przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska

Charakterystyka obszaru

Obszar o młodoglacjalnej rzeźbie z bogactwem form - rynny polodowcowe, morena czołowa, morena denna, równina sandrowa. W granicach obszaru Natura 2000 znajduje się region charakteryzujący się wielkim bogactwem jezior. Są wśród nich jeziora będące największymi: Jez. Powidzkie i Niedzięgiel i często także najgłębszymi w Wielkopolsce: Jez. Powidzkie, Budziszawskie. Przez obszar ostoji przechodzi dział wodny III rzędu rozdzielający zlewnię Noteci i Warty. Na tym obszarze biorą swe źródła rzeki: Wełna, Noteć Zachodnia, Meszna. Lasy, choć są od wieków użytkowane gospodarczo, to zachowały naturalne rysy. Przeważają drzewostany mieszane. Do najlepiej zachowanych kompleksów leśnych należą Lasy Miradzkie i Skorzęcińskie. Na szczególną uwagę zasługują najlepiej w Wielkopolsce wykształcone i zachowane fitocenozy świetlistej dąbrowy *Potentillo albae-Quercetum*. Często spotkać też można bardzo dobrze zachowane fitocenozy grądów środkowoeuropejskich *Galio silvatici-Carpinetum* i kwaśnej dąbrowy *Calamagrostio arundinaceae-Quercetum petraeae*. Na dnie rynien wzdłuż jezior oraz w bezodpływowych zagłębieniach zachowały się fragmenty łągów jesionowo-olszowych *Fraxino-Alnetum* i olsów *Carici elongatae-Alnetum*. W zarastającej misie Jeziora Czarnego i Salomonowskiego wykształciły się interesujące zbiorowiska

	roślinności torfowiska niskiego i przejściowego. W otoczeniu jezior oraz w dolinie Noteci Zachodniej rozciągają się zróżnicowane pod względem syntaksonomicznym i florystycznym zbiorowiska łąkowe. Wśród nich licznie reprezentowane są zbiorowiska kalcyfilne i ziołoroślowe. W granicach PLH 30026 Pojezierze Gnieźnieńskie występują jeziora, w których występują najlepiej zachowane w Wielkopolsce formacje podwodnych łąk ramienicowych <i>Charetea</i>.
Przedmioty ochrony	Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk: — 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (<i>Charactera spp.</i>); — 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z <i>Nympheion</i>, <i>Potamion</i>; — 6210 Murawy kserotermiczne (<i>Festuco-Brometea</i> i ciepłolubne murawy z <i>Asplenion septentrionalis Festucion pallentis</i>); — 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (<i>Molinion</i>); — 6440 Łąki selernicowe (<i>Cnidion dubii</i>); — 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (<i>Arrhenatherion elatioris</i>); — 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z <i>Scheuchzerio-Caricetea</i>); — 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>; — 7210 Torfowiska nakredowe (<i>Cladietum marisci</i>, <i>Caricetum buxbaumii</i>, <i>Schoenetum nigricantis</i>); — 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio-Carpinetum</i>, <i>TilioCarpinetum</i>); — 9190 Kwaśne dąbrowy (<i>Quercion robori-petraeae</i>); — 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (<i>Salicetum alba-fragilis</i>, <i>Populetum albae</i>, <i>Alnenion glutinoso-incanae</i>) i olsy źródliskowe;

	— 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum); — 91I0 Ciepłolubne dąbrowy (Quercetalia pubescenti petraeae). Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009I147IWE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków: — Aldrowanda pęcherzykowata <i>Aldrovanda vesiculosa</i>; — Lipiennik Loesela <i>Liparis loeselii</i>; — Selery błotne <i>Apium repens</i>; — Sierpowiec błyszczący <i>Drepanocladus (Hamatocaulis) vernicosus</i>; — Kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>; — Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>; — Traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus (Triturus cristatus cristatus)</i>; — Wydra <i>Lutra lutra</i>; — Zatoczek łamliwy <i>Anisus vorticulus</i>.
--	--

POWIDZKO-BIENISZEWSKI OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU	
Data wyznaczenia	1986-02-15
Obecnie obowiązujący akt prawny	Uchwała Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustanowienia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów Rozporządzenie Nr 14 Wojewody Konińskiego z dnia 23 lipca 1998 r. zmieniające uchwałę w sprawie ustalenia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych terenów <i>(konieczność zmiany przepisów wskazujących sprawującego nadzór)</i>.
Powierzchnia	46 000,00 ha
Położenie (powiaty)	śłupecki, gnieźnieński, m. Konin, koniński

Położenie (gminy)	Kazimierz Biskupi (wiejska), Słupca (wiejska), Powidz (wiejska), Witkowo (miejsko-wiejska), Konin (miejska), Trzemeszno (miejsko-wiejska), Kleczew (miejsko-wiejska), Strzałkowo (wiejska), Ostrowite (wiejska), Wilczyn (wiejska), Słupca (miejska), Golina (miejsko-wiejska), Orchowo (wiejska)
Opis wartości przyrodniczej i krajobrazowej	Powidzko-Bieniszewski Obszar Chronionego Krajobrazu obejmuje tereny północno-zachodniej części byłego województwa konińskiego. Jest to bardzo atrakcyjny fragment Pojezierza Gnieźnieńskiego, zbudowanego z glin morenowych. W krajobrazie dominują uprawy rolne, ponieważ dobre gleby od dawna sprzyjały zagospodarowaniu tych ziem. W związku z tym zachowało się niewiele lasów. Atrakcyjnym urozmaicheniem obszaru są rynny jezior polodowcowych.

Na obszarze chronionego krajobrazu zgodnie z ustawą o ochronie przyrody mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,

- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnoblotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybickiej,
- lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od linii brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego,

Na obszarze chronionego krajobrazu, dla terenów objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego i położonych w strefach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1 (ustawy o ochronie przyrody), wprowadza się zakazy: lokalizowania nowych obiektów budowlanych, zalesiania oraz nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego położonych w strefach, o których mowa w art. 23a ust. 1 pkt 1, wprowadza się zakazy: lokalizowania nowych obiektów budowlanych, lokalizowania nowych obiektów budowlanych odbiegających od lokalnej formy architektonicznej, lokalizowania nowych obiektów budowlanych o wysokości przekraczającej 2 kondygnacje lub 7 m, zalesiania.

Na terenie OChK zakazuje się niszczenia i uszkodzania obiektów o istotnym znaczeniu historycznym i kulturowym wskazanych w uchwale, o której mowa w art. 23a ust. 1.

Na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajduje się jeden użytek ekologiczny o nazwie „Jezioro Czarne”. Zajmuje on obszar 59,0500 ha. Jest to kompleks śródleśnych torfowisk wykształconych wskutek zarastania jeziora, obejmujących stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie. Został utworzony na podstawie Uchwały Nr IV/32/03 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 21 lutego 2003 r. w sprawie uznania terenu za użytek ekologiczny, a następnie zmieniony Uchwałą Nr VIII/62/2015 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 24 września 2015 r. w sprawie zniesienia ochrony części obszaru uznanego za użytek ekologiczny "Jezioro Czarne". Celem ochrony jest

ochrona kompleksu śródleśnych torfowisk, obejmujących stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie.

Na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajduje się również **125** pomników przyrody.

Zgodnie z art. 45 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13), w stosunku do pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- 1) niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 3) uszkodzania i zanieczyszczania gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 10) zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- 11) umieszczania tablic reklamowych.

Zakazy, o których mowa powyżej nie dotyczą:

- 1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;

- 2) realizacji inwestycji celu publicznego w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
- 3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- 4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

Przedsięwzięcia zaplanowane w GPR prowadzone będą głównie na terenach zurbanizowanych (poza obszarami chronionymi). Według Standardowych Formularzy Danych obszarów Natura 2000 do zagrożeń ostoi Natura 2000 narażonych na potencjalne oddziaływanie ze strony realizowanych działań należą:

- w odniesieniu do obszaru Pojezierze Gnieźnieńskie: kopalnie odkrywkowe, zalesianie terenów otwartych, chwytanie, trucie, kłusownictwo, wędkarstwo, uprawa, Infrastruktura sportowa i rekreacyjna, nawozy sztuczne, żeglarsstwo, obce gatunki inwazyjne, wydobywanie piasku i żwiru, odnawianie lasu po wycince (nasadzenia), wandalizm, wysychanie, usuwanie podszytu, zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, nawozy sztuczne, eutrofizacja (naturalna), wycinka lasu, pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych / obiektów rekreacyjnych, zabudowa rozproszona, uciążliwości hałasu,

Planowane zadania nie będą generowały zagrożeń wymienionych w Standardowych Formularzach Danych dla obszaru Natura 2000 i nie będą naruszać celów ochrony obszarów Natura 2000 i obszarów chronionego krajobrazu. Zadania przewidziane w GPR nie wpłyną na zakłócenie integralności i funkcjonowania ekosystemów obszarów Natura 2000.

Zgodnie z art. 33. Ustawy o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2026 r., poz. 13) zabrania się podejmowania działań mogących w znaczący sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także w znaczący sposób wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. Na terenach chronionych wszelkie działania podporządkowane są ochronie przyrody.

Podsumowując na obecnym etapie rozpoznania nie przewiduje się niszczenia siedlisk chronionych roślin, zwierząt i grzybów. Zachodzi konieczność wykonania inwentaryzacji występowania chronionych gatunków w miejscu prowadzenia inwestycji, a w przypadku ich stwierdzenia konieczne jest przeniesienie gatunków lub ich siedlisk po uprzednim uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia w myśl art. 51 i 52 ustawy o ochronie przyrody.

Wpływ działań wyznaczonych w projekcie GPR na obszary objęte ochroną na podstawie Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 13) będą oceniane zgodnie z zapisami określonymi w Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. z 2026 r. poz. 670).

Na obszarze chronionego krajobrazu „Powidzko-Bieniszewski” nie obowiązują zakazy. Obszar chronionego krajobrazu został wyznaczony Uchwałą Nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie z dnia 29 stycznia 1986 r. w sprawie ustanowienia obszarów krajobrazu chronionego na terenie województwa konińskiego i zasad korzystania z tych obszarów. Zakazy ustanowione dla obszarów chronionego krajobrazu utraciły moc na podstawie art. 11 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21), jednak na podstawie art. 7 cytowanej ustawy obszar chronionego krajobrazu stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu tej ustawy, a następnie na podstawie art. 153 ustawy o ochronie przyrody stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu tej ustawy, stąd rozpatrywane obszary chronionego krajobrazu wciąż funkcjonują, jako forma ochrony przyrody. Wpływ realizacji zadań zawartych w projekcie Strategii na ww. obszary chronionego krajobrazu odnoszą się do celu ochrony zawartego w art. 23 ustawy o ochronie przyrody. Realizacja Strategii nie przyczyni się do degradacji obszarów chronionego krajobrazu. Przedsięwzięcia zaplanowane do realizacji nie będą negatywnie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich głównym celem jest poprawa jego jakości. Jedynie część z zaplanowanych inwestycji może ewentualnie stanowić zakazy ustanowione dla obszarów chronionego krajobrazu położonych na terenie obszaru (realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko).

Na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajduje się także jeden użytek ekologiczny pn. „Jezioro Czarne” Według zapisów zawartych w uchwale Nr IV/32/03 Rady Miejskiej w Witkowie z dnia 21 lutego 2003 r. w sprawie uznania terenu za użytek ekologiczny (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2003 r. Nr 43, poz. 802) na obszarze użytku ekologicznego ustanowiony został szereg zakazów pozwalających na prawidłowe utrzymanie chronionego obszaru. Zasady te zostały wymienione we wcześniejszym rozdziale i zostaną poszanowane przy realizacji zadań ujętych w GPR.

Ustawodawca określił zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2026 poz. 13) katalog zakazów. Może nastąpić sytuacja, że przeprowadzenie planowanych czynności będzie mogło być zrealizowane dopiero po uzyskaniu stosownego odstępstwa od generalnej reguły, jaką jest ochrona gatunkowa. Realizacja zadań przewidzianych w Strategii będzie miała pośredni, neutralny oraz długoterminowy pozytywny wpływ na różnorodność występujących na tym terenie organizmów żywych. Na etapie realizacji inwestycji zwłaszcza liniowych potencjalne zagrożenie dla chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt i ich siedliska, tereny zieleni, zadrzewienia przydrożne może być związane z zajęciem terenu pod inwestycję, robotami ziemnymi, składowaniem materiałów budowlanych, budową dróg dojazdowych, jak również rozjeżdżaniem terenu przez ciężkie maszyny. Należy pokreślić, że tego rodzaju oddziaływania mają charakter odwracalny i krótkookresowy. Miejsca występowania cennych roślin, zwierząt i grzybów należy chronić przed zainwestowaniem. Zmiany te mogą być uzależnione od możliwości uzyskania ewentualnych odstępstw od obowiązujących zakazów, przy czym należy dążyć do maksymalnej ochrony tych siedlisk. Należy w dalszym ciągu chronić i pielęgnować różnorodność biologiczną gmin poprzez odpowiednie zapisy w dokumentach planistycznych. Należy uwzględniać potrzeby rozwoju obszarów zurbanizowanych przy jednoczesnym poszanowaniu przyrody, różnorodności biologicznej i krajobrazu. Należy chronić już istniejące formy ochrony przyrody przed ich degradacją lub przed zmniejszeniem obszaru objętego ochroną. Pomniki przyrody powinny być pielęgnowane zgodnie z podjętą uchwałą rady gmin. Przed podjęciem uchwały uzgadniającej zakres i warunki przeprowadzenia zabiegów pielęgnacyjnych muszą zostać przeprowadzone oględziny drzewa pomnikowego. Działania te będą mieć długoterminowy pozytywny wpływ na liczebność zwierząt, różnorodność roślin, zachowanie spójności krajobrazu. Pośrednio wpłynie to także na jakość powietrza – pochłanianie nadmiaru dwutlenku węgla przez rośliny, na jakość gleb oraz zasoby i jakość wód powierzchniowych i podziemnych.

Na etapie realizacji działań przewidzianych w projekcie GPR, należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony gatunkowej (w tym w głównej mierze: zakazów niszczenia siedlisk i miejsc związanych z rozrodem gatunków chronionych, umyślnego zabijania, okaleczania lub chwytania oraz przypadkowego płoszenia i niepokojenia), określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408), rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380), rozporządzeniu Ministra

Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409), a także określonych w ustawie o ochronie przyrody. Przed podjęciem prac należy przeprowadzić inwentaryzację pod kątem występowania chronionych gatunków płazów i gadów. W razie stwierdzenia występowania chronionych gatunków płazów i gadów termin i sposób wykonania prac należy dostosować do okresów ich migracji i rozrodu.

W celu uniknięcia nieumyślnego niszczenia siedlisk gatunków należy przed przystąpieniem do prac dokonać obserwacji lokalizacji inwestycji pod kątem występowania gatunków chronionych. Dla złagodzenia negatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze należy unikać prowadzenia prac w okresie lęgowym oraz rozrodczym. W miarę posiadanych możliwości powinno się umożliwić ptakom gniazdowanie np. poprzez powieszenie budek lęgowych lub pozostawienie/stworzenie miejsc korzystnych do zakładania gniazd.

Wskazanych powyżej danych nie można jednak traktować jako wytycznych do obszarów koniecznych do wyłączenia z jakiegokolwiek zainwestowania. Zwraca się jedynie uwagę na tereny, które charakteryzują się dużą bioróżnorodnością i dlatego każde działanie w ich rejonie musi być dokładnie przeanalizowane pod kątem oddziaływań środowiskowych.

Wyznaczony obszar rewitalizacji na terenie Gminy i Miasta Witkowo znajduje się poza ww. obszarami chronionymi. Wobec tego działania zaplanowane w ramach dokumentu nie będą realizowane na terenie obszarowych form ochrony przyrody zlokalizowanych na terenie Gminy i Miasto Witkowo.

Zaplanowane do realizacji inwestycje nie wpłyną negatywnie na liczebność i kondycję populacji, na niszę ekologiczną gatunku, siedliska przyrodnicze, fragmentację siedlisk, izolację siedlisk, zaburzenia funkcji pełnionych przez siedlisko. Inwestycje liniowe będą realizowane w taki sposób, aby nie przyczyniać się do fragmentacji siedlisk oraz zmniejszenia bioróżnorodności. Planowane przedsięwzięcia nie będą miały negatywnego wpływu na warunki bytowania gatunków zwierząt występujących na terenie gminy, nie będą miały zauważalnego wpływu na stan i perspektywy miejscowych populacji. Przedsięwzięcia nie będą utrudniać migracji zwierząt korytarzami ekologicznymi, nie spowodują przerwania sieci ekologicznych. Zaplanowane do realizacji przedsięwzięcia nie zakłócą gniazdowania i migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny. Przy planowaniu prac inwestycyjnych, w szczególności zostanie uwzględniony sezon lęgowy ptaków i hibernacji nietoperzy, w celu

ustalenia odpowiedniego terminu prowadzenia tych robót. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów, a także wystąpienie niskiej emisji zanieczyszczeń, w ilościach nie przekraczających obowiązujących norm. Możliwy jest także krótkotrwały, negatywny wpływ na zadrzewienia i zieleń ozdobną, spowodowany pracami ziemnymi. Jest to proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac budowlanych. Należy założyć, że po zakończeniu prac wszelkie niedogodności zostaną usunięte. Pozytywne skutki przeprowadzenia inwestycji będzie można zaobserwować po uprzątnięciu terenu budowy i uporządkowaniu powierzchni wokół obiektów. Należy zatem stwierdzić, że zadania zaplanowane w ramach projektu dokumentu GPR nie wpłyną negatywnie na cele ochrony obszarów chronionego krajobrazu znajdujących się na terenie Gminy i Miasto Witkowo.

Podsumowanie

Negatywne oddziaływanie na środowisko w związku z realizacją zadań będzie miało zasięg lokalny, charakter jednorazowy, krótkotrwały i odwracalny. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów. Wskutek przeprowadzenia zaplanowanych działań nastąpi poprawa jakości powietrza atmosferycznego. Inwestycje nie wpłyną negatywnie na krajobraz, różnorodność biologiczną, nie zmniejszą liczebności chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Inwestycje te pozytywnie wpłyną na jakość powietrza na obszarze gminy oraz klimat, poprzez ograniczenie niskiej emisji.

Gminny Program Rewitalizacji dla Gminy i Miasta Witkowo na lata 2025-2030 obejmuje swoim zakresem wyłącznie obszar jednej gminy – Gminy i Miasta Witkowo (terenu przekształconego antropogenicznie), na której terenie wyznaczono obszar rewitalizacji.

Wszystkie zaplanowane zadania zostały przewidziane do realizacji na lata 2025 – 2030, co powoduje, że są rozłożone w czasie. Planowane przedsięwzięcia nie będą miały negatywnego wpływu na warunki bytowania gatunków zwierząt występujących na terenie gminy, nie będą miały zauważalnego wpływu na stan i perspektywy miejscowych populacji. Przedsięwzięcia nie będą utrudniać migracji zwierząt korytarzami ekologicznymi, nie spowodują przerwania sieci ekologicznych. Zaplanowane do realizacji przedsięwzięcia nie zakłócą gniazdowania i migracji ptaków oraz ekspansji nowych gatunków fauny.

Przy planowaniu prac inwestycyjnych, w szczególności zostanie uwzględniony sezon lęgowy ptaków i hibernacji nietoperzy, w celu ustalenia odpowiedniego terminu prowadzenia tych robót. Realizacja inwestycji będzie mogła spowodować czasowy wzrost krótkotrwałego zapylenia, wystąpienie krótkotrwałych zmian klimatu akustycznego, spowodowane pracami ziemnymi oraz wzmożonym ruchem ciężkich samochodów, a także wystąpienie niskiej emisji zanieczyszczeń, w ilościach nie przekraczających obowiązujących norm. Możliwy jest także krótkotrwały, negatywny wpływ na zadrzewienia i zieleni ozdobną, spowodowany pracami ziemnymi. Jest to proces krótkotrwały, ograniczony wyłącznie do czasu prowadzenia prac budowlanych. Należy założyć, że po zakończeniu prac wszelkie niedogodności zostaną usunięte. Pozytywne skutki przeprowadzenia inwestycji będzie można zaobserwować po uprzątnięciu terenu budowy i uporządkowaniu powierzchni wokół obiektów. Zaplanowane zadania będą realizowane w taki sposób, aby nie spowodować negatywnych zmian w środowisku. Przewiduje się możliwość wprowadzenia nowych nasadzeń (gatunków rodzimych), zarówno drzew, krzewów jak i zieleni ozdobnej, aby zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie na środowisko. Zaplanowane do realizacji inwestycje nie wpłyną negatywnie na liczebność i kondycję populacji, na niszę ekologiczną gatunku, siedliska przyrodnicze, fragmentację siedlisk, izolację siedlisk, zaburzenia funkcji pełnionych przez siedlisko. Inwestycje liniowe będą realizowane w taki sposób, aby nie przyczyniać się do fragmentacji siedlisk oraz zmniejszenia bioróżnorodności.